I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

20265 *Reial decret llei 25/2026, de 29 de setembre, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures en el marc del Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.*

I

El Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, es va aprovar com a resposta d'urgència a la commoció que el conflicte a l'Orient Mitjà, iniciat el 28 de febrer passat mitjançant una operació militar conjunta dels Estats Units i Israel contra el règim de l'Iran, ha ocasionat no només a la regió –amb l'extensió del conflicte a l'Iran, el Líban, Bahrain, Qatar, els Emirats Àrabs Units i Kuwait, Israel, l'Aràbia Saudita, Turquia, l'Azerbaidjan i una base britànica situada a Xipre, i amb més de 4.000 morts, milers de ferits i desenes de milers de persones desplaçades–, sinó també en el context geopolític global i, molt particularment, en els mercats energètics.

El Reial decret llei esmentat combinava mesures de caràcter conjuntural, de reacció immediata, amb d'altres de caràcter estructural i estratègic. Posteriorment, el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, pel qual s'adopten determinades mesures en el marc del Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, va estendre de manera transitòria determinades actuacions fins al 30 de setembre de 2026, en un context que llavors semblava encaminar-se cap a la desescalada, especialment després de la signatura, el 17 de juny de 2026, d'un memoràndum d'entesa orientat a posar fi als enfrontaments i les tensions que havien marcat els mesos precedents.

Atesa l'evolució esperada del conflicte i l'estabilització progressiva dels mercats energètics, la norma va articular un esquema de retirada gradual (*phase out*) aplicable a les rebaixes fiscals. Van quedar exceptuades d'aquesta sendera de retirada les ajudes directes al transport professional, l'agricultura, la ramaderia i la pesca, que es van mantenir íntegrament. Així mateix, per a l'àmbit tributari es va incorporar un mecanisme de salvaguarda que permetia recuperar les rebaixes impositives en tota la seva intensitat si l'IPC de l'energia tornava a repuntar.

Això no obstant, les expectatives d'estabilització dels mercats energètics que van acompanyar l'aprovació del Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, no s'han consolidat. Segons l'informe del setembre de l'Agència Internacional de l'Energia, les exportacions petrolieres dels països del Golf es van situar a l'agost aproximadament a la meitat dels nivells anteriors al conflicte, mentre que la previsió de recuperació completa del subministrament dels productors de l'Orient Mitjà s'ha desplaçat al 2027. A les restriccions en el transport marítim s'hi afegeixen les tensions en el subministrament de productes refinats, especialment de gasoil, i la reducció de les existències disponibles per esmorteir noves pertorbacions.

Així mateix, els riscos per al comerç energètic s'han estès al mar Roig i a l'estret de Bab el-Màndeb. En la declaració de 22 de setembre de 2026, els ministres d'Afers Estrangers del G7 i l'alta representant de la Unió Europea van advertir de les amenaces que aquesta situació representa per a la seguretat energètica mundial i de la necessitat d'evitar pertorbacions duradores en les cadenes de subministrament d'energia, fertilitzants i aliments.

L'exposició de l'economia espanyola a aquestes pertorbacions es produeix a través dels mercats internacionals de petroli, gas i productes refinats, independentment de l'origen immediat de les seves importacions. Els avenços en generació elèctrica renovable contribueixen a reduir aquesta vulnerabilitat, però persisteix una dependència

rellevant dels combustibles fòssils en activitats com el transport per carretera i la producció agrària. En aquests sectors, les possibilitats de substituir a curt termini els consums energètics són limitades. La continuïtat temporal dels suports pretén esmorteir l'increment dels costos d'explotació, preservar l'activitat i reduir el risc de transmissió d'aquests sobrecostos a les cadenes de distribució i als consumidors finals.

Les dades definitives de l'Institut Nacional d'Estadística corresponents a l'agost de 2026 reflecteixen la persistència d'aquestes pressions sobre els preus de consum. La taxa de variació interanual de l'IPC general es va situar en el 4,3 per cent, set dècimes per sobre del juliol, mentre que la del grup de transport va assolir el 9,5 per cent. Tot i que aquesta última comparació està influïda pel descens dels preus registrat l'agost de 2025, el transport també va experimentar un increment mensual del 3,3 per cent, principalment a causa de l'encariment dels combustibles i lubricants per a vehicles personals, i va aportar 0,534 punts percentuals a l'augment mensual de l'índex general, que va ser del 0,7 per cent. Per la seva banda, la inflació subjacent va baixar una dècima, fins al 2,9 per cent.

Les perspectives per als mesos vinents aconsellen mantenir una resposta temporal davant la persistència de les tensions energètiques. Les projeccions publicades al setembre pel Banc Central Europeu situen el màxim previst de la inflació harmonitzada de la zona de l'euro el quart trimestre del 2026, amb una taxa del 3,6 per cent, impulsada per l'encariment de l'energia. Així mateix, preveuen que una part dels seus efectes es transmeti gradualment als preus d'altres béns i serveis. Aquest desfasament entre la pertorbació energètica inicial i la seva repercussió sobre el conjunt de l'economia aconsella compassar la retirada dels suports a l'evolució efectiva dels mercats i dels costos suportats per les llars i les empreses.

L'evolució dels preus durant el tercer trimestre ha determinat l'aplicació efectiva dels mecanismes de salvaguarda que preveu el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny. Al setembre, la reducció de l'impost sobre hidrocarburs corresponent al gasoil d'automoció es va situar en 20 cèntims per litre, mentre que l'aplicable a les gasolines sense plom va ser de 5 cèntims per litre. En vista de la persistència de les tensions als mercats de carburants, aquest Reial decret llei manté durant l'octubre la intensitat de la reducció aplicable al gasoil i reforça la corresponent a les gasolines.

Per tot això, es considera necessari mantenir de manera transitòria determinades mesures que comprèn el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, i articular-ne la retirada progressiva a mesura que es consolidi l'estabilització dels mercats energètics i disminueixin els riscos associats a la conjuntura geopolítica actual.

La durada limitada de les mesures, la retirada gradual dels suports i les salvaguardes previstes permeten ajustar la resposta pública a un escenari encara incert i preservar la protecció de les llars i dels sectors productius afectats durant l'últim trimestre del 2026.

II

La norma consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva estructurada en sis capítols, 37 articles, cinc disposicions addicionals, una disposició transitòria i nou disposicions finals.

El capítol I d'aquest Reial decret llei regula mesures en matèria energètica, que permeten assegurar la protecció de les llars i dels sectors productius més exposats, així com continuar avançant en el desenvolupament d'un sistema energètic nacional més autònom i resilient mitjançant la promoció de les energies renovables i l'eficiència energètica.

En primer lloc, i d'acord amb el que estableix l'article 93 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, els consumidors individuals de gas natural connectats a pressions inferiors a 4 bar amb consums anuals inferiors a 50.000 kW h, així com les comunitats de propietaris d'habitatges d'ús residencial, tenen dret a acollir-se a la tarifa d'últim recurs de gas natural (d'ara endavant, TUR). Segons les dades publicades en el Butlletí trimestral de supervisió del mercat detallista de gas natural a

Espanya del quart trimestre del 2025, aproximadament 3,1 milions de consumidors, un 39,5 per cent del total, han exercit aquest dret; es tracta majoritàriament de clients domèstics, encara que també s'hi poden acollir treballadors autònoms i pimes. La resta dels consumidors (prop de 4,8 milions) s'han acollit a tarifes que han establert lliurement els comercialitzadors.

El valor de la TUR es revisa trimestralment d'acord amb les fórmules que recull l'Ordre ITC/1660/2009, de 22 de juny, per la qual s'estableix la metodologia de càlcul de la tarifa d'últim recurs de gas natural. Aquesta metodologia inclou, de manera additiva, el cost de la primera matèria (terme Cn), els peatges d'accés, els costos de comercialització i els costos derivats de la seguretat de subministrament.

El terme Cn representa actualment prop del 30 per cent de la tarifa i es calcula trimestralment d'acord amb una fórmula que inclou el cost del gas de base, vinculat a la cotització del cru Brent, al qual s'afegeix, en els trimestres primer i quart de l'any, el cost del gas estacional que depèn de la cotització dels futurs del gas natural en el mercat britànic NBP.

Els preus internacionals del gas natural s'han mantingut elevats durant una gran part de l'any 2026, a conseqüència de les restriccions imposades al gas natural rus i del tancament de l'estret d'Ormuz; tot i això, des de mitjans d'agost es registra un repunt abrupte de les cotitzacions, que ha tingut el seu reflex en la cotització del producte «D +1» en el mercat organitzat espanyol del gas natural (MIBGAS), que va assolir un màxim anual de 85 €/MW h el 14 de setembre. A aquest context s'hi afegeix l'increment de la cotització del cru Brent, que és la referència a la qual es vincula el cost del gas de base. El preu del barril va superar els 100 dòlars el 9 de setembre i s'ha mantingut des de llavors per sobre d'aquest nivell, fins a assolir els 108,75 dòlars per barril el 15 de setembre, al tancament del mercat ICE. L'increment simultani de les cotitzacions del gas natural i del cru exerceix una pressió a l'alça sobre el gas de base i el gas estacional del terme Cn.

Amb la metodologia vigent, aquestes cotitzacions excepcionalment elevades del gas natural i del cru es traslladarien a un increment sobtat del terme Cn, que passaria de 2,65 c€/kW h, valor repercutit en la TUR vigent des de l'1 de juliol, a 5,63 c€/kW h l'1 d'octubre. Això implicaria un augment de la TUR superior al 45 per cent respecte de la tarifa vigent des de l'1 de juliol i, per tant, un increment sobtat de la càrrega econòmica que suporten els consumidors, molts dels quals vulnerables.

El Reial decret llei 17/2021, de 14 de setembre, de mesures urgents per mitigar l'impacte de l'escalada de preus del gas natural en els mercats detallistes de gas i d'electricitat, va establir per primera vegada una limitació a la variació del valor del terme Cn a la TUR quan el preu de tancament en el mercat organitzat havia arribat a 69,25 €/MW h, una xifra inferior al màxim registrat aquest any. Aquella mesura es va prorrogar, sense discontinuïtat, mitjançant reials decrets llei successius fins al 30 de juny de 2024.

Davant el caràcter imprevisible, la gravetat i la immediatesa d'aquesta situació, i atès l'impacte sobre els més de tres milions de consumidors acollits a la TUR, és urgent adoptar mesures excepcionals de protecció social que esmorteeixin els efectes de la tensió actual en els mercats energètics. Amb aquesta finalitat, es limita, amb caràcter temporal, l'increment del terme Cn en la revisió de l'1 d'octubre de 2026 al 35 per cent del valor aplicat en la revisió anterior; límit que es redueix al 15 per cent en la revisió de l'1 de gener de 2027. La limitació se circumscriu a les dues pròximes revisions. La mesura és especialment necessària en començar la temporada hivernal, en la qual augmenta el consum de gas per a calefacció, per la qual cosa la contenció de l'impacte d'aquest increment té una repercussió singular en les persones més vulnerables. És una mesura imprescindible perquè els consumidors es puguin continuar beneficiant d'una tarifa de protecció per accedir a una entrada fonamental per al benestar de les persones.

A més, la limitació del cost de la matèria primera que estableix aquest Reial decret llei porta associat un mecanisme pel qual els comercialitzadors d'últim recurs recuperen, en les revisions tarifàries successives a partir de la de gener de 2027 i sense subjecció a

termini fins a la seva amortització completa, la diferència de cost resultant, juntament amb el seu cost financer, que s'ha de calcular utilitzant el cost del deute que utilitza la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per determinar la taxa de retribució financera aplicable a les activitats gasistes en el període regulador 2027-2032.

D'altra banda, les tensions en el trànsit de vaixells metaners per l'estret d'Ormuz, així com la disminució de la capacitat de liqüefacció dels països de l'Orient Mitjà, a més de provocar les tensions en els mercats internacionals ja esmentades, han reduït el nivell d'ompliment dels tancs de gas natural liquat (GNL) de les plantes de regasificació espanyoles, que a mitjans de setembre se situava en el 51 per cent, amb risc de reduir-se encara més durant el mes d'octubre.

La capacitat limitada dels emmagatzematges subterranis espanyols, juntament amb la seva reduïda capacitat d'extracció, converteix el GNL emmagatzemat a les plantes de regasificació en un instrument crític per garantir el subministrament als consumidors en cas d'augments bruscos de la demanda, especialment durant les onades de fred hivernal, o davant de circumstàncies sobrevingudes que deteriorin el subministrament de gas. En aquest escenari, hi concorre la necessitat extraordinària i urgent d'ampliar les exigències d'emmagatzematge de GNL que inclou el Pla d'actuació hivernal. Per això, s'incrementa el nombre de dies d'obligació des dels 16,5 dies vigents actualment per al conjunt del període comprès entre el novembre i el març, tots dos inclusivament, fins als 21 dies, mitjançant l'augment dels dies corresponents al novembre i al desembre de 2026 i al març de 2027.

Així mateix, a fi de facilitar el compliment de l'obligació d'emmagatzematge i minimitzar l'impacte de l'increment esmentat, s'atorga als subjectes obligats una flexibilitat consistent en un marge de tolerància del 15 per cent en el compliment diari, sempre que la mitjana mensual d'existències sigui igual o superior a l'obligació mensual corresponent.

També s'estableix una limitació temporal del preu màxim de venda del gas liquat del petroli (GLP) envasat. Es tracta d'una de les entrades energètiques bàsiques, de transcendència especial sobre els consumidors vulnerables i d'àmbit rural, sotmesa a la volatilitat dels mercats. De conformitat amb el que disposa la disposició addicional trentatresena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, mentre les condicions de concurrència i competència en el mercat no es considerin suficients, correspon a la persona titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, determinar els preus màxims de venda al públic dels gasos liquats del petroli envasats. Aquest règim és aplicable al butà comercial envasat en envasos amb càrrega igual o superior a 8 quilograms i inferior a 20 quilograms, la tara dels quals sigui igual o superior a 9 quilograms, amb exclusió dels envasos de mescla de gasos liquats del petroli destinats al seu ús com a carburant. La determinació d'aquests preus màxims s'efectua d'acord amb la metodologia que preveu l'Ordre IET/389/2015, de 5 de març, per la qual s'actualitza el sistema de determinació automàtica de preus màxims de venda, abans d'impostos, dels gasos liquats del petroli envasats i es modifica el sistema de determinació automàtica de les tarifes de venda, abans d'impostos, dels gasos liquats del petroli per canalització.

Des de la revisió del preu màxim de venda, abans d'impostos, del butà comercial envasat, efectuada el novembre de 2025, s'ha observat una evolució a l'alça de les cotitzacions internacionals de la matèria primera i del noli que determinen aquest preu. Les cotitzacions del propà i del butà van assolir l'abril de 2026 valors màxims de 853,4 $/t i 901,1 $/t, respectivament, cosa que representa un increment de prop del 100 per cent respecte de la mitjana de les cotitzacions registrades durant l'any 2025. A aquesta evolució s'hi afegeix l'increment sostingut dels costos de noli aplicats al transport de gasos liquats del petroli des de començaments del 2026, que el mes de juliol de 2026 van assolir un màxim de 64,8 $/t, a conseqüència de l'augment dels costos dels carburants i de les primes d'assegurança, en comparació amb el valor mitjà del 2025 de 21,1 $/t.

Aquest augment de les cotitzacions de la matèria primera i dels nolis a causa de les alteracions en els mercats energètics internacionals es tradueix en un increment significatiu del preu màxim de venda que resulta de l'aplicació de la metodologia vigent, per la qual cosa la contenció temporal del preu màxim constitueix una mesura necessària per preservar l'accés dels consumidors a un producte energètic essencial, amb una atenció especial a les persones i les llars que estan en situació de més vulnerabilitat.

A aquest efecte, amb caràcter extraordinari i temporal, es limita, fins al 30 de juny de 2027, a 19,55 euros per envàs, el preu màxim de venda del butà comercial en envasos de 12,5 quilograms al territori peninsular. Aquest import coincideix amb el preu màxim de venda que estableix la Resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines, de 12 de maig de 2022, vigent en el moment en què es va aprovar la limitació del preu màxim que inclou el Reial decret llei 11/2022, de 25 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures per respondre a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, per fer front a situacions de vulnerabilitat social i econòmica, i per a la recuperació econòmica i social de l'illa de La Palma. Aquesta limitació es va prorrogar posteriorment de manera successiva i es va mantenir vigent fins a la revisió ordinària del preu màxim corresponent al març de 2024.

L'import de l'increment del preu màxim de venda, abans d'impostos, que no s'hagi pogut repercutir a conseqüència de la limitació de preus s'ha de recuperar en les revisions posteriors. A aquest efecte, la diferència entre el preu màxim teòric calculat d'acord amb la metodologia vigent i el preu màxim resultant d'aplicar la limitació s'incorpora al paràmetre de desajust unitari que preveu l'Ordre IET/389/2015, de 5 de març. Aquest mecanisme ja permet traslladar a revisions posteriors les diferències derivades de la limitació ordinària de la variació bimestral del preu.

D'altra banda, i en el marc de les mesures de promoció de l'eficiència energètica, s'introdueix la possibilitat de finançar iniciatives d'inversió en els diferents departaments ministerials per a l'estalvi i l'eficiència energètics amb recursos del Fons nacional d'eficiència energètica (FNEE). A instància dels diferents departaments, i amb l'autorització prèvia del Consell de Ministres, es poden finançar iniciatives vinculades als objectius d'estalvi energètic que marca la regulació comunitària, amb una incidència especial en actuacions complementàries d'eficiència energètica susceptibles de ser desenvolupades per l'Administració General de l'Estat directament sobre les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla, en l'àmbit de les seves competències sobre infraestructures sanitàries, educatives o de l'Administració de justícia. Això ha de permetre, entre altres actuacions, que l'Administració General de l'Estat impulsi actuacions de climatització i millora de l'eficiència energètica en els àmbits sanitari i docent a les ciutats esmentades, de manera que aquests territoris es beneficiïn d'aquesta tipologia d'actuació de la mateixa manera que les comunitats autònomes en el marc dels anomenats programes de rehabilitació energètica d'edificis (PREE) docent i sanitari, autoritzats mitjançant acords del Consell de Ministres de 9 i 29 de juny de 2026. A aquest efecte, s'aproven les aportacions del Fons nacional d'eficiència energètica per al finançament d'actuacions de rehabilitació energètica a Ceuta i Melilla.

D'altra banda, i una altra vegada tenint present el context actual de volatilitat elevada dels mercats energètics i de rellevància estratègica creixent de la seguretat de subministrament, cal reforçar la capacitat dissuasiva del règim sancionador que preveu la Llei 34/1998, de 7 d'octubre. L'evolució recent del sector, juntament amb l'increment del volum econòmic de les activitats que duen a terme els operadors petrolífers, han reduït l'eficàcia dissuasiva dels imports màxims actuals de les sancions, cosa que pot comprometre el compliment adequat d'obligacions essencials per a la seguretat energètica.

A aquest efecte, cal actualitzar els imports màxims de les sancions, a fi d'adequar-los a la realitat econòmica del sector i garantir-ne l'efectivitat, per evitar que l'incompliment pugui ser econòmicament més favorable que el compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei. Aquesta mesura contribueix a reforçar la protecció de l'interès general, a garantir el funcionament correcte dels mercats energètics i a afavorir el compliment de les obligacions que estableix la normativa sectorial.

Complementàriament al desplegament de les energies renovables i la política d'electrificació de l'economia i de les llars, els combustibles renovables també permeten substituir a curt termini l'ús de combustibles fòssils i, amb això, contribueixen a alleujar la situació de dependència exterior que representa una amenaça per a Espanya i Europa en el context actual.

En el cas de l'aviació, es tracta d'un sector que ha demostrat que està especialment exposat, com s'ha observat durant el conflicte, a la disponibilitat de combustible i a la volatilitat dels preus. En aquest escenari, l'impuls dels combustibles d'aviació sostenibles no només pretén reduir emissions, sinó també disminuir la dependència energètica i reforçar la seguretat i la diversificació del subministrament energètic.

En aquest sentit, el Reglament (UE) 2023/2405 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre de 2023, relatiu a la garantia d'unes condicions de competència equitatives per a un transport aeri sostenible (ReFuelEU Aviation), estableix un marc comú per a l'impuls dels combustibles renovables per a l'aviació. L'article 12 d'aquest Reglament disposa que «els estats membres han d'establir el règim de sancions aplicables en cas d'incompliment del que disposa aquest Reglament i han d'adoptar totes les mesures necessàries per garantir-ne l'execució. Les sancions previstes han de ser efectives, proporcionades i dissuasives, tenint en compte, en particular, la naturalesa, la durada, la reiteració i la gravetat de la infracció».

L'article esmentat estableix que les sancions no han de ser inferiors al doble de l'import que resulti de multiplicar la diferència entre el preu mitjà anual del combustible d'aviació convencional i el combustible d'aviació sostenible per tona per la quantitat de combustible d'aviació que incompleixi el Reglament.

En conseqüència, per la reducció de la dependència de productes petrolífers, així com la necessitat de donar compliment en l'ordenament jurídic nacional a les obligacions derivades del Reglament europeu, s'incorpora la modificació necessària de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.

A més d'això, i amb l'objectiu de garantir el desplegament cohesionat de les energies renovables i de l'emmagatzematge amb el territori local, s'amplien la definició i els efectes de l'obligació dels promotors d'instal·lacions de producció i de tecnologia hidràulica d'emmagatzematge, que recull la Llei 13/2003, de 23 de maig, reguladora del contracte de concessió d'obres públiques, d'abonar als municipis afectats per la construcció de la infraestructura una aportació econòmica en relació amb el pressupost del projecte d'execució de les obres. Aquesta aportació té la consideració de prestació patrimonial de caràcter públic no tributari, i la falta de pagament impedeix que s'iniciïn les obres i determina la suspensió de qualsevol actuació material vinculada a l'execució del projecte.

D'altra banda, les crisis energètiques recents, com les provocades pel conflicte d'Ucraïna el 2022 i l'actual a l'Iran, han posat de manifest el paper important que l'alliberament d'existències mínimes de seguretat de productes petrolífers representa per a la seguretat de subministrament.

Alhora, aquestes crisis reforcen la necessitat de mantenir actualitzats els mecanismes d'alliberament de les existències mínimes esmentades que preveu la nostra legislació.

Així, aquest Reial decret llei modifica l'article 39 del Reial decret 1716/2004, de 23 de juliol, pel qual es regulen l'obligació de manteniment d'existències mínimes de seguretat, la diversificació de proveïment de gas natural i la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, de manera que el Consell de Ministres pot autoritzar la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers (CORES) a ordenar la localització geogràfica i els llocs d'emmagatzematge concrets on s'ha de fer l'alliberament de les existències mínimes de seguretat durant el temps que duri la mobilització de les existències esmentades. Aquesta mesura es considera essencial per garantir el subministrament de combustibles líquids a tots els centres de consum.

D'altra banda, i a fi d'activar mecanismes que permetin reduir els costos del sistema elèctric, reforçar-ne la resiliència i contribuir a reduir la dependència d'altres vectors

energètics subjectes a altes volatilitats com les actuals, cal continuar optimitzant les eines de control de tensió disponibles. En aquest sentit, el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, va incorporar mesures normatives dirigides a una contribució més gran a uns nivells de tensió adequats per part de les xarxes de distribució i d'infraestructures d'evacuació compartides. Com a continuació d'aquest conjunt de mesures, s'actualitza el marc normatiu de manera que la configuració «per defecte» dels sistemes renovables faci una contribució més gran al control de tensió del sistema, aprofitant les capacitats tècniques que ja tenen aquestes tecnologies en compliment de la normativa europea i nacional, amb la qual cosa es redueix la necessitat d'ús de centrals fòssils per a aquesta funció. A aquest efecte, es modifica el Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, per actualitzar la regulació relativa al rang de factor de potència, independentment de la participació de les instal·lacions en el servei voluntari de control dinàmic de tensió per seguiment de consigna habilitat per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. En l'àmbit peninsular, les obligacions de prestació del servei les ha de desplegar aquesta Comissió en el marc del servei de no freqüència de control de tensió; en l'àmbit no peninsular, s'actualitzen les obligacions de factor de potència i es regula la participació en serveis d'ajust específics.

De la mateixa manera, una eina clau per impulsar l'electrificació i la reducció de consum de combustibles fòssils és el sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica i, en particular, el sistema de certificats d'estalvi energètic (CAE). Aquest sistema ha experimentat un creixement molt significatiu en els últims anys, i la seva operativa, basada en la generació, verificació i liquidació d'estalvis energètics certificats, incorpora una complexitat tècnica més gran i una pluralitat d'agents intervinents, la qual cosa exigeix mecanismes de control més robustos i eficaços.

En aquest sentit, l'experiència acumulada des de la posada en marxa del sistema de CAE i l'anàlisi dels riscos associats al seu funcionament evidencien la conveniència d'actualitzar el catàleg d'infraccions i sancions, per adequar-lo a les noves realitats operatives i prevenir conductes que puguin comprometre la integritat del sistema esmentat. En particular, cal tipificar de manera més precisa les conductes relacionades amb l'execució inexistent o incorrecta de les actuacions d'eficiència energètica, la manca de veracitat en la informació aportada o en la traçabilitat dels estalvis energètics, i l'incompliment de les obligacions i els compromisos que assumeixen els agents acreditats.

D'altra banda, es corregeix el termini restringit de sol·licitud i transmissió de certificats l'any 2026, limitat fins al 31 de desembre de l'any esmentat. D'acord amb la disposició transitòria primera del Reial decret esmentat, els subjectes obligats podien justificar la seva contribució al compliment de la seva obligació d'estalvi durant els anys 2023, 2024 i 2025 abans de l'1 de març de l'any següent. Per la seva banda, el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, va modificar el termini per justificar el compliment de l'obligació fins a l'1 d'abril de l'any següent a l'any de l'obligació, amb aplicació a partir del 2027. En conseqüència, únicament l'any 2026 el termini per liquidar les obligacions d'estalvi acaba el 31 de desembre del mateix any de l'obligació, cosa que deixa un termini efectiu per poder liquidar CAE molt reduït i insuficient. Tenint en compte que el 2026 l'obligació d'estalvi gairebé s'ha duplicat, és imprescindible ampliar el termini que preveu la disposició transitòria primera del Reial decret 36/2023, de 24 de gener, dels tres primers anys als quatre primers anys, de manera que el 2026 quedi inclòs.

Finalment, es modifica la disposició final setena del Reial decret 611/2026, de 22 de juliol, d'impuls a la descarbonització del sector del transport i foment dels combustibles renovables, i pel qual es modifiquen diversos reials decrets en la matèria, a fi de precisar que les obligacions substantives derivades del nou sistema de descarbonització esdevenen efectives el 31 de desembre de 2026.

El capítol II d'aquest Reial decret llei es refereix a les mesures tributàries.

Per tal de pal·liar els efectes derivats de l'increment dels productes energètics, per als productes el consum dels quals està més estès, és a dir, el gasoil utilitzat com a

carburant i les gasolines sense plom, en l'àmbit de l'impost sobre hidrocarburs es considera oportú continuar prorrogant les baixades dels tipus de gravamen introduïdes pel Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, i mantingudes posteriorment amb el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny. En concret, mitjançant aquest Reial decret llei es du a terme una baixada dels tipus de gravamen d'aquests productes, de 20 cèntims d'euro per litre el mes d'octubre, de 13 cèntims d'euro per litre el mes de novembre i de 6 cèntims d'euro per litre el mes de desembre, respecte dels tipus de gravamen vigents abans de l'entrada en vigor de l'esmentat Reial decret llei 7/2026, de 20 de març.

Aquesta baixada inferior dels tipus de gravamen el novembre i el desembre queda condicionada a l'evolució dels preus d'aquests productes.

D'aquesta manera, si, per circumstàncies extraordinàries, el mes de setembre de 2026 l'índex de preus de consum (IPC) de la gasolina o del gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, la baixada dels tipus de gravamen, tant de la gasolina com del gasoil, ha de ser de 20 cèntims per litre durant el mes de novembre i de 13 cèntims per litre durant el mes de desembre. Així mateix, si l'IPC d'octubre de la gasolina o del gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, la baixada dels tipus de gravamen de la gasolina o del gasoil ha de ser de 20 cèntims per litre durant el mes de desembre.

Per al gasoil utilitzat com a combustible, o com a carburant en determinats motors, el fueloil i el querosè destinat a usos diferents dels de carburant, aquest Reial decret llei també recull reduccions dels tipus de gravamen per als mesos d'octubre, novembre i desembre. Aquestes reduccions de tipus de gravamen han de ser més grans durant els mesos de novembre i desembre si l'evolució dels preus és desfavorable.

D'altra banda, el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, i posteriorment, el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit (IVA) i de l'impost especial sobre l'electricitat, van establir de manera extraordinària i temporal reduccions de tipus impositius: en primer lloc, en l'IVA, baixant del 21 al 10 per cent, aplicable als contractes d'energia elèctrica el terme fix de potència dels quals no superi els 10 kW, i als titulars de contractes de subministrament d'electricitat que siguin perceptors del bo social i, a més, tinguin reconeguda la condició de vulnerable sever o vulnerable sever en risc d'exclusió social, així com al gas natural, les briquetes i els pèl·lets procedents de la biomassa i a la fusta per a llenya.

En segon lloc, en l'impost especial sobre l'electricitat, que passa del 5,11269632 per cent al 0,5 per cent, sempre que els nivells mínims d'imposició no siguin inferiors a 0,5 euros per megawatt hora si l'electricitat s'utilitza amb fins professionals, o a 1 euro per megawatt hora en la resta dels casos, de conformitat amb el que estableix la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, per la qual es reestructura el règim comunitari d'imposició dels productes energètics i de l'electricitat.

La rebaixa dels tipus no va ser aplicable durant el mes de setembre de 2026, últim període de vigència, ja que el seu manteniment havia quedat subordinat a la pujada de l'IPC de l'electricitat i del gas natural, atesa la seva evolució favorable.

Això no obstant, s'ha considerat convenient incorporar un mecanisme de salvaguarda que, en cas d'un deteriorament eventual de la situació i una evolució desfavorable de l'IPC d'aquests productes energètics, permeti recuperar igualment les mesures anteriors de manera extraordinària i temporal durant els mesos de novembre i desembre de 2026.

Addicionalment, en l'àmbit de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica, el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, va establir que el tipus de gravamen per a l'any 2028 i següents ha de ser del 0 per cent. A conseqüència d'aquesta mesura i a fi de reduir els costos administratius dels contribuents, amb efectes des de l'1 de gener de 2028, s'afegeix un apartat 6 a l'article 10 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, per eximir els contribuents de l'obligació de presentar l'autoliquidació corresponent de l'impost, així com de l'obligació de fer pagaments fraccionats, ja que el tipus impositiu aplicable ha de ser del 0 per cent.

Per la seva banda, el capítol III comprèn mesures de caràcter econòmic i de suport a la internacionalització.

En primer lloc, es flexibilitza el funcionament del FIEM per permetre l'acceptació de garanties espanyoles en projectes de finançament responsable, reforçant-ne la capacitat per donar suport a les empreses espanyoles.

El Fons per a la internacionalització de l'empresa, FSPJ (FIEM), és el principal instrument de l'Administració General de l'Estat per al finançament directe d'operacions que contribueixen a la internacionalització de l'economia espanyola, i exerceix un paper clau en el suport a l'autonomia estratègica d'Espanya i en la diversificació dels mercats de les empreses espanyoles, tant a l'hora d'exportar com d'invertir.

El FIEM té molt limitada la capacitat per donar suport a l'expansió internacional de les empreses espanyoles que l'han iniciada fa poc, ja que no pot acceptar garanties espanyoles en el seu finançament reemborsable. Això penalitza especialment les pimes espanyoles que comencen a invertir a l'exterior i en dificulta la diversificació indegudament. Per això, és imprescindible flexibilitzar aquesta limitació i permetre al FIEM acceptar garanties espanyoles, cosa que ha de permetre que el FIEM doni suport de manera eficaç a la internacionalització i la diversificació de les pimes espanyoles. Això, a més, té el valor afegit de col·locar el FIEM en igualtat de condicions davant de tercers creditors de les empreses espanyoles a les quals dona suport.

Finalment, s'incrementa el límit màxim anual d'aprovació d'operacions del Fons per a inversions a l'exterior (FIEX) fins a 500.000 milers d'euros.

Des del 2021, les successives lleis de pressupostos generals de l'Estat han mantingut inalterat l'import màxim total d'aprovació d'operacions del FIEX en 350.000 milers d'euros. Al llarg d'aquest període, el Fons ha registrat un creixement sostingut de la seva activitat, que posa de manifest la seva consolidació com un instrument estratègic de suport públic als processos d'expansió internacional de les empreses, especialment valorat per aquestes per la seva agilitat operativa i capacitat d'adaptació a les necessitats específiques de cada projecte.

Tot i això, durant els últims mesos, el FIEX ha experimentat un increment particularment intens de la seva activitat, reflex del dinamisme creixent de la internacionalització empresarial espanyola. Mentre que el 2024 el FIEX va registrar 301.000 milers d'euros en aprovacions, el 2025 aquesta suma va arribar als 344.000 milers d'euros. La proximitat d'aquesta xifra al límit anual vigent va impedir en aquell exercici que la COFIDES presentés al Comitè Executiu altres operacions identificades, de manera que el límit vigent va passar a actuar com una restricció efectiva a la capacitat d'actuació del Fons.

Actualment, la COFIDES té identificades noves operacions susceptibles de ser presentades per a l'aprovació del Comitè Executiu del FIEX en l'exercici 2026 per un volum agregat de prop de 460.000 milers d'euros i aquest import s'està incrementant progressivament mitjançant la identificació d'operacions addicionals. D'aquesta manera, el manteniment del límit vigent implicaria una incapacitat de l'instrument per atendre el 2026 les sol·licituds de suport financer presentades per les empreses espanyoles per emprendre els seus plans d'expansió internacional i, en definitiva, representaria una restricció notòria a la política pública de suport a la internacionalització de l'economia espanyola.

Tot seguit, el capítol IV estableix mesures en matèria agrària i pesquera.

El sector agroalimentari i pesquer és un sector estratègic, per la seva rellevància econòmica i social, i perquè garanteix la seguretat alimentària de la població mitjançant el subministrament dels productes més essencials: els aliments.

Es tracta d'un àmbit d'activitat sotmès a grans tensions causades per factors exògens que s'han anat superposant, dels quals destaca la concatenació dels efectes, en alguns casos devastadors, de fenòmens climatològics extraordinaris de diversa índole, als quals ara s'uneix l'impacte que el conflicte bèl·lic a l'Iran genera per al sector, que afecta el flux comercial de matèries primeres i energètiques.

L'increment del preu del combustible també afecta el sector pesquer, que veu augmentats, així mateix, els costos estructurals per sortir a pescar. Aquesta situació posa en risc la viabilitat econòmica de nombrosos vaixells, atès que implicaria la paralització de l'activitat pesquera d'algunes flotes.

Atès el manteniment de les condicions que van motivar l'aprovació i la pròrroga posterior d'ajudes extraordinàries als costos derivats del combustible emprat pel sector agrari i pesquer, s'amplia, d'una banda, el termini de vigència de l'ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu del gasoil consumit pels productors agraris, que preveu el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, que passa a finalitzar el 31 de desembre de 2026. L'import per calcular l'ajuda corresponent al període comprès entre l'1 d'octubre de 2026 i el 31 de desembre de 2026 és de fins al 70 per cent de la diferència entre el preu mitjà del gasoil agrari de la setmana i el preu del gasoil agrari abans de l'inici del conflicte, sense que, en cap cas, pugui superar els 0,2 euros per cada litre de gasoil.

D'altra banda, s'amplia igualment l'ajuda compensatòria a empreses armadores de vaixells pesquers per l'increment de costos productius provocats per l'augment del preu dels combustibles, fins al 31 de desembre de 2026. L'ajuda s'ha de calcular en els termes que preveu el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny.

D'altra banda, el capítol V incorpora mesures en matèria de transports.

En l'àmbit del transport terrestre, es prorroga, per als mesos d'octubre, novembre i desembre de 2026, l'ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu del gasoil consumit pels titulars dels vehicles que tenen dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional. Són beneficiaris de l'ajuda els titulars dels vehicles que esmenta l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

L'import de l'ajuda ha de ser de 5 cèntims d'euro per cada litre de gasoil utilitzat com a carburant en el motor dels vehicles que especifica l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, en els subministraments efectuats durant el mes d'octubre de 2026, de 12 cèntims d'euro per cada litre de gasoil subministrat durant el mes de novembre de 2026 i de 19 cèntims d'euro per cada litre de gasoil subministrat durant el mes de desembre de 2026. Si, per aplicació del mecanisme de salvaguarda, la baixada del tipus de gravamen del gasoil és més gran el mes de novembre, l'import de l'ajuda ha de ser de 5 cèntims per litre i, el mes de desembre i segons el cas, de 5 o 12 cèntims per litre.

Paral·lelament, s'estableix una ajuda directa extraordinària i temporal per sufragar el preu dels carburants consumits per professionals del transport terrestre per carretera que, respecte de determinats dels seus vehicles, no puguin ser beneficiaris de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional. Són beneficiaris d'aquesta ajuda els titulars d'una autorització de transport de qualsevol de les classes VDE, VT, VTC, VSE, MDLE i MDPE, els titulars d'autobusos urbans i els titulars d'una autorització de transport de la classe VT a la qual estigui adscrit un taxi adaptat o eurotaxi que no figurin inscrits en el Cens de beneficiaris de devolucions per gasoil professional. L'import individual de l'ajuda es determina atenent el nombre i el tipus de vehicle, i es multiplica, també atenent el carburant que utilitzi cada vehicle, pels coeficients previstos quan, a conseqüència de la variació de l'IPC del gasoil, siguin aplicables al novembre i desembre els tipus de gravamen que estableix el mecanisme de salvaguarda.

Per al finançament d'aquestes ajudes s'aproven suplements de crèdit, amb caràcter ampliable, a la secció 15 «Ministeri d'Hisenda».

En l'àmbit ferroviari, s'estableix una línia addicional d'ajudes directes, complementària de les que preveuen el Reial decret llei 9/2026, de 14 d'abril, i el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, destinada a compensar l'impacte persistent dels costos energètics sobre les empreses operadores, per tal d'evitar efectes d'expulsió d'aquest mode de transport que puguin comprometre els objectius de sostenibilitat i eficiència del sistema logístic.

En l'àmbit marítim, es prorroga el sistema d'ajudes directes adoptat en normes anteriors i se'n manté la configuració basada en uns paràmetres objectius d'activitat vinculats al nivell efectiu de costos, cosa que en permet assegurar la proporcionalitat.

El capítol VI preveu mesures de caràcter social.

La persistència de la situació d'inestabilitat internacional derivada del conflicte a l'Orient Mitjà manté repercussions importants sobre el mercat laboral, que impliquen, entre d'altres, un increment en els costos de la mobilitat a què han de fer front les persones treballadores.

Per consegüent, cal prorrogar la previsió que, en el cas de les empreses que estiguin obligades a disposar d'un pla de mobilitat sostenible i siguin beneficiàries de les ajudes directes que preveu aquest Reial decret llei, l'incompliment de l'obligació esmentada comporti el reintegrament de les ajudes rebudes.

Finalment, es determina que les empreses beneficiàries de les ajudes que preveu aquest Reial decret llei no poden efectuar, fins al 31 de desembre de 2026, acomiadaments ni cessaments d'activitat ni, en el cas de les cooperatives, adoptar acords en les seves assemblees generals que impliquin la reducció definitiva del nombre de llocs de treball o la modificació de la proporció de les qualificacions, quan aquestes mesures es justifiquin en causes de força major o en causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, que tinguin l'origen en la situació que regula aquest Reial decret llei.

La part final del Reial decret llei preveu una sèrie de disposicions.

La disposició addicional primera habilita el Fons de restauració ecològica i resiliència (FRER) per continuar i finalitzar els expedients començats abans de la data d'aprovació d'aquest Reial decret llei. Aquest fons sense personalitat jurídica ha permès vehicular adequadament els fons europeus cap a l'execució d'actuacions i projectes que fomentin la transició ecològica de l'economia espanyola.

La disposició addicional segona preveu l'obligació de les estacions de servei i altres establiments de subministrament al detall de carburants i combustibles de donar la publicitat adequada a les mesures fiscals temporals en matèria energètica.

Per la seva banda, la disposició addicional tercera estableix el règim jurídic aplicable a les compensacions financeres del sistema d'Abonament Únic. Aquesta iniciativa té el seu antecedent en el Reial decret llei 17/2025, de 23 de desembre, de mesures de promoció de l'ús del transport públic mitjançant la bonificació d'abonaments i títols multiviatge, i en l'Acord del Consell de Ministres de 23 de desembre de 2025, pel qual es va instar el Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible a crear un programa d'adhesió voluntària per al reconeixement mutu de títols de transport entre les diferents autoritats de transport, i s'ha concretat mitjançant l'Ordre TRM/910/2026, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Programa de foment del transport públic a través d'un sistema d'Abonament Únic.

La singularitat de la iniciativa de l'Abonament Únic, que requereix l'adhesió voluntària de les diferents administracions amb competència en matèria de transport públic que comporta l'adequació dels seus sistemes de validació de títols, amb el cost econòmic consegüent, juntament amb la previsió de continuar avançant en els treballs necessaris per a la implantació de l'Abonament Únic al llarg d'aquest últim trimestre de l'any, fan necessari disposar d'un sistema que, garantint els principis de publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no-discriminació, eficàcia en el compliment dels objectius fixats i eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos destinats a aquest fi, ofereixi un procediment àgil per liquidar les compensacions a les entitats adherides, de manera que es minimitzi la possible pèrdua econòmica derivada de la seva participació en el programa.

Per això, les compensacions esmentades s'exclouen de l'àmbit d'aplicació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, amb l'excepció de les disposicions relatives al procediment de reintegrament que preveu el capítol II del títol II i del règim d'infraccions i sancions que preveu el títol IV d'aquesta Llei, tot garantint, en qualsevol cas, que la seva gestió respecti els principis de publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no-discriminació, eficàcia en el compliment dels objectius fixats i eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos públics.

La disposició addicional quarta preveu, d'una banda, la notificació a la Comissió Europea dels tipus de gravamen de l'impost sobre hidrocarburs, de conformitat amb la

Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, i, de l'altra, remet al sistema d'ajudes d'Estat que sigui procedent. Així, la percepció de les ajudes esmentades queda vinculada a l'establiment eventual d'un marc de compatibilitat del règim d'ajudes d'Estat per part de la Comissió Europea, de manera que la plena efectivitat de les ajudes depèn de l'establiment d'un marc temporal d'ajudes estatals, d'una decisió de la Comissió Europea que autoritzi la compatibilitat de les ajudes amb el mercat interior, o d'un instrument equivalent, o de la seva subjecció a un règim de compatibilitat determinat. I, de l'altra, estableix expressament que les ajudes que preveu el capítol IV s'han de subjectar a l'article 45 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març.

La disposició addicional cinquena preveu, de la mateixa manera que el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, i el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, el compromís en l'adopció de mesures de compensació financera a la ciutadania de les Canàries, que responen a la seva singularitat per la gestió d'impostos propis.

La disposició transitòria única, per la seva banda, preveu que les bonificacions i les ajudes extraordinàries per sufragar el preu del gasoil consumit en el transport per carretera no es tinguin en compte en el càlcul de la revisió del preu del transport en funció de la variació del preu del combustible.

La disposició final primera modifica la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, per incorporar els proveïdors de serveis de criptoactius com a subjectes obligats. En un context internacional com l'actual, amb múltiples fronts que tensionen l'economia internacional, especialment amb la guerra iniciada amb l'Iran i la posició geoestratègica d'aquest país i els altres països involucrats en el conflicte, cal enfortir el règim jurídic de les sancions financeres internacionals i evitar conseqüències no desitjades en aplicar-les, així com reforçar els sistemes per evitar-ne l'elusió.

Es tanca així un risc per al sistema financer internacional i nacional per la possibilitat d'utilitzar aquest canal per a operacions il·lícites. Segons l'informe de *Chainalysis* sobre l'ús delictiu dels criptoactius del 2026, el valor rebut per entitats subjectes a sancions internacionals es va disparar un 694 % el 2025, i va destacar especialment l'activitat en règims de sancions com l'Iran, Rússia o Corea del Nord. Igualment, la Comissió Europea alerta sobre aquest increment de l'elusió de sancions financeres a través dels criptoactius, atesa la capacitat que tenen per crear xarxes paral·leles d'intercanvis financers, fet que dificulta la traçabilitat de les operacions, la identificació dels destinataris dels fons i la seguretat del sistema financer en conjunt, per la qual cosa els criptoactius han passat de considerar-se un actiu estratègic geopolític.

La disposició final segona modifica puntualment en matèria de subcontractació el Reial decret llei 20/2021, de 5 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents de suport per a la reparació dels danys ocasionats per les erupcions volcàniques i per a la reconstrucció econòmica i social de l'illa de La Palma.

Les circumstàncies excepcionals que envolten l'execució de les actuacions objecte de subvenció que preveuen els articles 44 i 46 del Reial decret llei 20/2021, de 5 d'octubre, és a dir, les ajudes destinades a recuperar l'entorn socioeconòmic i ambiental a la reserva de la biosfera de La Palma declarada per la UNESCO el 2002, i les ajudes a la Comunitat Autònoma de Canàries i al Cabildo de La Palma per a la prevenció i la mitigació de danys a la biodiversitat i el patrimoni natural, i que es manifesten en l'especial complexitat tècnica, organitzativa i material que en caracteritza el desplegament, justifiquen l'adopció de mesures urgents destinades a modificar el règim de subcontractació aplicable a les entitats beneficiàries d'aquestes subvencions.

La disposició final tercera modifica l'article 35 del Reial decret llei 5/2026, de 17 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en resposta als danys causats per diversos fenòmens meteorològics adversos.

En el precepte esmentat es van habilitar 50 milions per afrontar les tasques de reconstrucció de les zones malmeses en municipis els habitants dels quals haguessin estat desallotjats o evacuats totalment o parcialment o en els municipis afectats que es determinessin en els termes de l'article 7.2, i s'autoritzava el Govern per aprovar la

concessió directa per part del Servei Públic d'Ocupació Estatal de subvencions destinades a finançar la contractació per les corporacions locals afectades de persones desocupades en el marc del programa d'inserció laboral a través d'obres o serveis d'interès general i social, que regulen els articles 41 a 46 del Reial decret 818/2021, de 28 de setembre, pel qual es regulen els programes comuns d'activació per a l'ocupació del Sistema Nacional d'Ocupació.

Per això, es va aprovar el Reial decret 608/2026, de 22 de juliol, pel qual es regula la concessió directa pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, OA, de subvencions a corporacions locals per finançar la contractació de persones desocupades en tasques de reconstrucció de les zones danyades per diversos fenòmens meteorològics adversos, d'afectació especial en municipis de les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, norma l'annex I de la qual, tanmateix, no va incloure la totalitat dels municipis susceptibles de rebre aquestes subvencions, que apareixien a la Resolució de 20 de març de 2026, de la Secretaria d'Estat de Política Territorial, per la qual es determinen els municipis i, si escau, les zones dels municipis afectats, i a la Resolució d'11 de juny de 2026 de la mateixa Secretaria d'Estat de Política territorial i que modificava l'anterior.

Per això, és imprescindible incloure tots els municipis que es van recollir en les resolucions esmentades i habilitar la inversió necessària a aquest efecte. D'aquesta manera, cal ampliar la quantia que preveu el Reial decret llei esmentat en 5.573.365 euros perquè, mitjançant l'aprovació d'un nou reial decret de concessió directa de subvencions, es possibiliti el finançament de les contractacions a les corporacions locals assenyalades anteriorment.

La disposició final quarta modifica el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, per encomanar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència la realització d'una anàlisi sobre l'efectivitat i el grau de translació de les mesures adoptades en els mercats energètics, així com el seguiment de l'evolució dels preus dels productes alimentaris. Per a això, la Comissió ha d'elaborar sengles estudis sobre les mesures de suport que preveu el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, incloent-hi recomanacions dirigides a garantir el funcionament correcte dels mercats i a reforçar l'eficàcia de les mesures implementades.

D'aquesta manera, es dona continuïtat a la línia d'actuació iniciada amb el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, en el marc de la qual la Comissió va publicar dos estudis relatius al mercat dels hidrocarburs.

La disposició final cinquena recull els títols competencials a l'empara dels quals es dicta el Reial decret llei.

La disposició final sisena salvaguarda el rang de les disposicions reglamentàries que són objecte de modificació per part d'aquest Reial decret llei, perquè puguin ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

La disposició final setena habilita el Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, perquè dictin les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

La disposició final vuitena determina les normes del dret de la Unió Europea que mitjançant aquest Reial decret llei s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol.

La disposició final novena estableix l'entrada en vigor de la norma.

III

En les mesures i actuacions que integren aquest Reial decret llei concorren, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsit habilitant per a l'aprovació d'aquest tipus de normes.

L'article 86 de la Constitució espanyola permet al Govern dictar decrets llei en cas de necessitat urgent i extraordinària, sempre que no afectin l'ordenament de les institucions

bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, el Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació de necessitat extraordinària i urgent es pot deduir «d'una pluralitat d'elements», entre els quals hi ha «els que queden reflectits en el preàmbul de la norma» (STC 6/1983, de 4 de febrer). D'altra banda, entre la situació de necessitat extraordinària i urgent que habilita l'ús del Reial decret llei i les mesures que conté hi ha d'existir una «relació directa o de congruència».

La necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3), i aquesta decisió es tradueix en una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC de 30 de gener de 2019). Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4; 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

Per això, el Reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que la finalitat que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com ha exigit reiteradament el Tribunal Constitucional (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3, i 189/2005, de 7 de juliol, FJ 3), fer front a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via ordinària o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, especialment quan la determinació d'aquest procediment no depèn del Govern.

Perquè concorri el pressupòsit de la necessitat extraordinària i urgent, la jurisprudència de l'alt tribunal exigeix, d'una banda, «l'exposició explícita i raonada dels motius que ha tingut en compte el Govern per aprovar-la», és a dir, el que s'ha denominat situació d'urgència, i, de l'altra, «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per fer-hi front» (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4, i 61/2018, de 7 de juny, FJ 4).

Quant a la definició de la situació d'urgència, s'ha precisat que no cal que aquesta definició expressa de la necessitat extraordinària i urgent s'hagi de contenir sempre en el reial decret llei mateix, sinó que aquest pressupòsit cal deduir-lo igualment d'una pluralitat d'elements. L'examen de la concurrència del pressupòsit habilitant de la «necessitat extraordinària i urgent» sempre s'ha de dur a terme mitjançant la valoració conjunta de tots els factors que van determinar el Govern a dictar la disposició legal excepcional i que són, bàsicament, els que queden reflectits a l'exposició de motius de la norma, i en el mateix expedient d'elaboració d'aquesta (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 4; 182/1997, de 28 d'octubre, FJ 4; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3).

Quant a la segona dimensió del pressupòsit habilitant de la legislació d'urgència, concebuda com a connexió de sentit entre la situació de necessitat definida i les mesures que s'adopten en el reial decret llei, s'ha de considerar que el fi que justifica la legislació d'urgència no és cap altre que subvenir a «situacions concretes dels objectius governamentals que per raons difícils de preveure requereixin una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis» (STC 31/2011, de 17 de març, FJ 4; 137/2011, de 14 de setembre, FJ 6, i 100/2012, de 8 de maig, FJ 8).

En aquest cas, la situació d'urgència deriva de la combinació de dos factors.

El primer és el venciment del règim anterior. El 30 de setembre de 2026 finalitza el període de vigència de les mesures que preveu el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, per al tercer trimestre: les reduccions dels tipus de gravamen de l'impost sobre

hidrocarburs; els mecanismes de salvaguarda en l'impost sobre el valor afegit i en l'impost especial sobre l'electricitat, i les ajudes al gasoil d'ús professional i al gasoil agrari.

Per això cal definir, sense solució de continuïtat, les condicions aplicables a partir de l'1 d'octubre.

El segon factor és la persistència de les pressions sobre els costos i els preus energètics. Segons les dades definitives de l'Institut Nacional d'Estadística per a l'agost del 2026, la variació interanual de l'IPC general va ser del 4,3 per cent i la del grup del transport, del 9,5 per cent, impulsada principalment pels combustibles i lubricants per a vehicles personals.

Per tant, la urgència no es fonamenta únicament en la durada del conflicte, sinó en la pressió de costos observada unida a la data concreta en què venç el règim vigent. En suma, el pressupòsit habilitant troba la seva legitimitat en la necessitat d'abordar sense dilació una resposta al greu impacte econòmic que està originant el conflicte al golf Pèrsic, especialment sobre els mercats energètics, amb totes les implicacions que això comporta. Es tracta d'una conjuntura per a la qual s'han d'implementar immediatament les mesures necessàries, per l'afectació que comporta per a les llars, les empreses, les indústries i els serveis essencials.

Analitzant les mesures per capítols, i començant per les de caràcter energètic, és essencial, en primer lloc, introduir mesures extraordinàries i urgents per pal·liar l'efecte de l'auge de preus en els mercats internacionals sobre el consum de productes energètics bàsics de les llars i la indústria i per ampliar les exigències d'emmagatzematge de GNL a les plantes de regasificació.

La limitació de la variació del terme Cn de la tarifa d'últim recurs de gas natural ha d'estar en vigor abans de la revisió de l'1 d'octubre de 2026, en què, amb la metodologia vigent, aquest terme passaria de 2,65 a 5,43 c€/kW h, amb un increment de la tarifa superior al 45 per cent per a més de tres milions de consumidors al principi de la temporada de calefacció.

De la mateixa manera, l'ampliació de l'obligació d'existències de gas natural liquat ha de ser exigible des de l'1 de novembre de 2026, inici del període hivernal, perquè els subjectes obligats puguin contractar la capacitat i programar les descàrregues necessàries, atès que el nivell d'ompliment dels tancs se situava a mitjans de setembre en el 51 per cent.

Així mateix, la limitació del preu màxim del butà envasat s'ha d'aplicar des de la pròxima revisió bimestral, que altrament incorporaria cotitzacions de la matèria primera i dels nolis molt superiors a les del 2025, amb una incidència especial en les llars vulnerables i de l'àmbit rural.

Per la seva banda, la realització de transferències de finançament als diferents departaments ministerials per emprendre actuacions d'eficiència energètica als seus edificis i instal·lacions adquireix una rellevància extraordinària en el context actual de crisi energètica. En aquest sentit, és indispensable habilitar immediatament els recursos financers necessaris perquè els departaments ministerials puguin emprendre, sense demora, inversions en rehabilitació energètica i renovació d'equips als seus edificis i instal·lacions, i contribuir així a l'estalvi energètic necessari en el sector públic i a la consecució dels objectius nacionals en matèria d'eficiència energètica. Així mateix, les condicions durant l'estiu del 2026 han reiterat la importància d'adaptar els equipaments i edificis públics a les noves condicions derivades del canvi climàtic, per tal d'assegurar unes condicions òptimes, en particular en els àmbits sanitari i docent, per la criticitat i la particularitat dels usuaris i professionals presents en aquest tipus de dotacions. Això va motivar que el Govern aprovés els programes PREE docent i PREE sanitari, finançats amb el Fons nacional d'eficiència energètica i territorialitzats a les comunitats autònomes als efectes de la seva gestió.

Tanmateix, les competències en els àmbits educatiu i sanitari a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla corresponen a l'Administració General de l'Estat, per la qual cosa és

imprescindible i urgent l'habilitació que permeti dotar els departaments corresponents del finançament necessari del Fons per poder emprendre les actuacions.

D'altra banda, l'ampliació de les sancions que preveu l'article 113 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, respon a la necessitat imperiosa de reforçar els mecanismes de control i dissuasió en un context de volatilitat extraordinària dels mercats energètics. La conjuntura actual exigeix garantir el compliment estricte de les obligacions per part dels operadors, especialment en matèria d'existències mínimes de seguretat, informació a l'Administració i pràctiques anticompetitives. L'enduriment del règim sancionador es configura així com un instrument indispensable per prevenir comportaments especulatius, assegurar la transparència del mercat i protegir els interessos dels consumidors en un moment crític. La urgència de la mesura queda justificada per la necessitat d'enviar un senyal immediat als agents i dotar l'Administració d'eines eficaces de reacció davant d'incompliments eventuals que puguin agreujar la situació actual de crisi energètica.

Addicionalment, en l'àmbit de la reducció de la dependència dels combustibles fòssils, la promoció dels combustibles d'origen renovable adquireix una transcendència especial en el context d'alta volatilitat dels d'origen fòssil. Així, la introducció d'un règim sancionador específic per al sector de l'aviació en el marc jurídic nacional és urgent i necessària per assegurar l'efecte dissuasiu efectiu i amb això el ple compliment del marc normatiu europeu ReFuelEU Aviation, a fi de garantir una penetració més gran de combustibles d'origen sintètic en el sector, així com donar compliment al manament europeu que recull el Reglament.

La modificació operada sobre la disposició addicional dotzena de la Llei 13/2003, de 23 de maig, és urgent i inajornable, atesa la necessitat de dotar de certesa als efectes del compliment o incompliment de la prestació econòmica ja exigida, cosa que permet agilitzar el desenvolupament d'instal·lacions energètiques estratègiques de manera cohesionada amb el territori on es produeix el seu impacte immediat.

Per la seva banda, l'autorització del Consell de Ministres a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers per ordenar la localització geogràfica i els llocs d'emmagatzematge concrets on s'ha de fer l'alliberament de les existències mínimes de seguretat en períodes de tensió en els mercats de subministrament, com passa actualment, és urgent i inajornable per garantir la disponibilitat immediata dels recursos bàsics a tots els centres de consum de la geografia nacional.

Així mateix, i com a continuació de les eines activades en el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, és urgent i necessari activar una configuració de base perquè les renovables que operen actualment en el sistema elèctric espanyol puguin contribuir més al control de tensió del sistema. Això ha de reduir l'activació de centrals fòssils per a aquesta funció, i així disminuir l'exposició del preu de l'electricitat a combustibles subjectes a una alta volatilitat.

D'altra banda, l'actualització del règim d'infraccions i sancions en el sistema de certificats d'estalvi energètic és una mesura de necessitat extraordinària i urgent, atès que és imprescindible per a la fiabilitat, la transparència i la credibilitat del sistema, a fi d'evitar el risc de frau o de pràctiques comercials inadequades que pretenguin incrementar artificialment el benefici econòmic resultant de les actuacions justificades, en detriment de la resta dels agents i del conjunt de consumidors, i posin en risc la credibilitat d'un sistema que ja és crític per substituir sistemes de combustibles fòssils per alternatives electrificades en indústries, llars i sector terciari. En particular, es preveu un increment significatiu de l'ús del sistema de certificats d'estalvi energètic en el marc dels coeficients de correcció que estableix el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, que han de facilitar l'adopció per part de llars i comunitats de propietaris de bombes de calor en substitució de calderes fòssils. L'evolució del mercat de CAE registra un increment exponencial de 1.100 actuacions el 2024 a 17.000 el 2025 i a 50.000 actuacions fins a l'agost del 2026, que implica la necessitat urgent d'un mecanisme de control i dissuasió eficaç mitjançant el seu règim sancionador, i evitar d'aquesta manera distorsions pel desenvolupament d'inversions i conductes que contravenen al marc regulador, que

podrien col·lapsar el mercat de CAE i posar en risc el compliment dels objectius d'eficiència energètica planificats.

Quant a la modificació de l'entrada en vigor del Reial decret 611/2026, de 22 de juliol, cal assegurar que el marc jurídic i els instruments necessaris per aplicar-lo es poden desplegar amb caràcter previ, i això permet que els subjectes afectats adoptin les mesures de preparació i adaptació necessàries abans de l'inici del primer any natural de còmput dels nous objectius. Amb això, es reforça i es dona continuïtat a la transició coherent i progressiva, des del model basat en objectius expressats en termes de contingut energètic cap a un model basat en la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, que va iniciar el Reial decret 5/2026, de 8 de gener, pel qual es modifica el Reial decret 1085/2015, de 4 de desembre, en establir obligacions corresponents a l'exercici 2026 amb vista a l'aplicació, a partir de l'1 de gener de 2027, de la sendera nova d'objectius 2027-2040. En relació amb les mesures de caràcter tributari, la necessitat d'actuar es concreta en la incidència immediata dels impostos sobre els productes energètics i del preu del combustible sobre els preus finals, els costos d'explotació i la liquiditat de les llars i les empreses. Aprovar la norma després que comenci el període d'aplicació dificultaria l'aplicació uniforme dels tipus, l'adaptació dels sistemes de facturació i la gestió de les ajudes.

En l'impost sobre hidrocarburs, la connexió amb la urgència deriva de la necessitat de fixar els tipus aplicables a les operacions efectuades des de l'1 d'octubre i de coordinar amb aquests les devolucions parcials pel gasoil d'ús professional i pel gasoil agrícola. L'impost es merita, amb caràcter general, en el moment de la sortida dels productes de la fàbrica o del dipòsit fiscal. Per això, la fixació dels tipus amb posterioritat a l'inici del període obligaria a regularitzar operacions ja efectuades i comprometria la translació de la rebaixa als preus de venda al públic.

En l'impost sobre el valor afegit i en l'impost especial sobre l'electricitat, la regulació anticipada de les salvaguardes permet que els subjectes passius i les empreses comercialitzadores coneguin les condicions aplicables i preparin els seus sistemes de facturació. La proximitat entre la publicació a l'octubre de l'IPC del setembre i l'aplicació eventual dels tipus reduïts des de l'1 de novembre aconsella establir sense demora un marc normatiu cert que permeti dur a terme les adaptacions necessàries.

Quant a la modificació de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, la seva finalitat és completar l'adaptació de l'impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica al tipus de gravamen del 0 per cent que estableix el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, per al 2028 i els exercicis següents. La modificació adequa les obligacions d'autoliquidació i de realització de pagaments fraccionats al règim esmentat, i evita així que subsisteixin obligacions de presentació sense contingut econòmic i les càrregues de compliment i gestió corresponents.

La seva incorporació a aquest Reial decret llei respon a la seva connexió instrumental amb la revisió del marc de la fiscalitat energètica i permet establir des d'aquest moment una regulació completa i certa sobre la qual desplegar les actuacions normatives i de gestió necessàries per aplicar-lo. La dispensa se circumscriu a les autoliquidacions i els pagaments fraccionats corresponents als períodes impositius subjectes al tipus del 0 per cent, sense afectar les obligacions relatives a períodes anteriors, encara que el seu compliment s'hagi de fer a partir del 2028.

En les mesures de caràcter econòmic i de suport a la internacionalització, i començant per la modificació del règim del FIEM, que ha de permetre que accepti garanties espanyoles en projectes de finançament reemborsable, la urgència deriva de la necessitat de donar suport eficaçment a la internacionalització i la diversificació de les PIMES espanyoles, en un context geopolític com l'actual, que requereix una actuació immediata.

Pel que fa a l'increment del límit màxim anual d'aprovació d'operacions del FIEX, a la tendència estructural de creixement de la seva activitat s'hi ha afegit un repunt recent d'aquesta de magnitud especial. Aquest increment ràpid està estretament relacionat amb la conjuntura geopolítica internacional actual, caracteritzada per l'augment de les

tensions comercials i la proliferació de conflictes a escala global, que han donat lloc a una elevada incertesa i fragmentació de les cadenes de subministrament i a friccions importants en els mercats energètics i logístics internacionals. En aquest sentit, el conflicte recent entre els Estats Units i l'Iran ha tingut una incidència particularment disruptiva sobre les cadenes de valor globals, l'efecte de la qual es preveu que es prolongui més enllà de la durada del conflicte, pel seu impacte sobre les expectatives i les estratègies corporatives del sector privat. A conseqüència de tot això, les empreses estan reconfigurant les seves rutes comercials, diversificant geogràficament la seva activitat i reavaluant les seves dependències de proveïdors externs tenint en compte l'increment de riscos en determinats mercats.

En aquest context, les empreses espanyoles estan accelerant, per tant, els seus processos d'internacionalització, emprenent, entre altres coses, inversions productives en tercers països i implantacions comercials directes a l'estranger, alhora que redueixen la seva dependència de proveïdors crítics mitjançant la seva diversificació i a través de processos d'integració vertical. Tot això es tradueix en un augment significatiu de la demanda de suport financer públic a través del FIEX.

El manteniment del límit màxim anual d'aprovació d'operacions del FIEX en el nivell actual impediria atendre adequadament les necessitats esmentades de les empreses espanyoles, que són de caràcter: (i) extraordinari, ja que deriven d'una situació geopolítica internacional excepcional, amb efectes directes en les decisions empresarials d'inversió exterior i en la configuració de les cadenes de valor globals; (ii) urgent, ja que el retard o la no execució de les oportunitats d'inversió identificades tindrien un efecte perjudicial sobre la competitivitat del sector exterior espanyol i, com a conseqüència, sobre la seva capacitat per crear ocupació i contribuir al creixement del producte interior brut.

En les mesures en matèria agrària i de pesca, i de transport, la necessitat extraordinària i urgent la determina, igualment, el venciment de les ajudes vigents. La continuïtat del suport exigeix determinar el període elegible, les quanties i els procediments, així com habilitar els crèdits que en permetin l'execució. Aquesta exigència és més urgent perquè la gestió de les ajudes depèn de calendaris molt pròxims. L'ajuda al gasoil d'ús professional es gestiona mensualment a través de les targetes de gasoil professional des de l'1 d'octubre. L'ajuda als professionals del transport que no es poden beneficiar de la devolució parcial requereix que la Prefectura Central de Trànsit remeti la informació del Registre Nacional de Vehicles abans del 15 d'octubre de 2026, i la seva sol·licitud s'obre l'1 de novembre de 2026. El període de càlcul de l'ajuda al gasoil agrari comença l'1 d'octubre de 2026.

Les regles de gestió, incompatibilitat, publicitat i finançament són instrumentals per a l'aplicació d'aquestes ajudes i participen de la mateixa urgència.

Pel que fa a les mesures de caràcter social que estableix el capítol V, la urgència deriva, d'una banda, de la seva contribució a reduir la dependència energètica de les empreses i de les persones treballadores, sobretot la derivada de les necessitats de mobilitat, i, de l'altra, de la necessitat de dispensar una protecció adequada i immediata al treballador, per tal d'evitar l'acomiadament de persones treballadores de les empreses que facin ús de les ajudes directes que preveu la norma.

Finalment, a la part final de la norma, pel que fa a les disposicions addicionals segona, quarta i cinquena, i la disposició transitòria única, atès que complementen les mesures que preveu l'articulat del Reial decret llei i participen de les mateixes característiques, també està justificat el pressupòsit que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola. La necessitat extraordinària i urgent de l'habilitació al FRER per continuar i acabar els expedients ja iniciats deriva de l'existència de compromisos contractuals per a l'execució d'actuacions amb tercers i la disponibilitat pressupostària pel romanent de tresoreria que té derivat de les aportacions efectuades des del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

La urgència de la modificació del règim de les compensacions financeres de l'Abonament Únic, alhora, deriva de la previsió de continuar avançant en els treballs

necessaris per implantar l'Abonament Únic al llarg de l'últim trimestre del 2026. Les administracions que s'adhereixin al programa han d'adequar amb caràcter previ els seus sistemes de validació de títols i suportar des que comenci a funcionar els efectes econòmics del reconeixement mutu, de manera que l'absència d'un procediment àgil de liquidació de les compensacions els obligaria a anticipar amb càrrec als seus propis pressupostos un cost la compensació del qual correspon a l'Estat. Això podria desincentivar l'adhesió en el moment d'arrencada del sistema i comprometre'n l'eficàcia. Només una norma amb rang de llei pot exceptuar l'aplicació de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, i la immediatesa de l'inici del programa impedeix acudir al procediment legislatiu ordinari.

Pel que fa a la disposició final primera i la modificació de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, per fer front a l'increment de l'elusió de sancions mitjançant criptoactius, els successius paquets de sancions de la Unió Europea a Rússia per la invasió d'Ucraïna se centren a controlar l'ús dels criptoactius per tal d'impedir l'ús d'actius digitals per eludir les sancions econòmiques. En aquest context, és essencial que el marc normatiu nacional permeti un control adequat dels proveïdors de serveis de criptoactius. La manca d'un marc normatiu adequat a Espanya no només repercuteix indubtablement sobre tot el sistema financer internacional, atesa la interconnexió que hi ha entre totes les parts i elements, sinó que també representa un risc reputacional elevat, ja que Espanya pot ser percebuda com una jurisdicció amb debilitats respecte al finançament d'activitats delictives i l'evasió de sancions financeres internacionals, cosa que s'ha d'abordar, a més, en un context de l'avaluació del GAFI a Espanya que ha començat enguany.

Tot això adquireix encara més rellevància en el procediment d'incompliment del dret de la Unió Europea INFR (2025) 2079, iniciat per la no adaptació del marc nacional al Reglament (UE) 2023/1113 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2023, relatiu a la informació que s'aporta amb les transferències de fons i de determinats criptoactius i pel qual es modifica la Directiva (UE) 2015/849, que actualment està en fase de dictamen motivat.

La modificació del règim de subcontractació en les ajudes per a la recuperació en matèria de biodiversitat i espais naturals protegits a La Palma, que conté la disposició final segona, respon a la necessitat d'ampliar i flexibilitzar la capacitat de subcontractació, a fi de proporcionar els instruments necessaris per respondre amb eficàcia i raonabilitat a l'execució de les actuacions objecte de finançament, per garantir una gestió eficaç dels recursos emprats, per apuntalar les actuacions de recuperació necessàries a l'illa després dels danys ocasionats per l'emergència volcànica i per assegurar el compliment dels objectius, els terminis i les finalitats que estableix el Reial decret llei 20/2021, de 5 d'octubre.

La necessitat extraordinària i urgent de la disposició final tercera obeeix a les mateixes circumstàncies que van justificar l'adopció del Reial decret llei 5/2026, de 17 de febrer, tenint en compte, a més, el temps transcorregut des de llavors, així com a les labors imprescindibles de reconstrucció pendents.

La modificació del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, que recull la disposició final quarta, i dels estudis que introdueix, també és necessària i urgent, ja que l'efectivitat de les mesures que preveu aquest Reial decret llei depèn, en gran manera, de la rapidesa amb què se'n puguin avaluar els efectes reals sobre els mercats i els consumidors. El retard en l'avaluació esmentada podria comprometre la consecució dels fins que persegueix la norma, ja que impediria la detecció primerenca d'ineficiències eventuals en la transmissió de les ajudes i dificultaria l'adopció de les mesures correctores necessàries per assegurar-ne la plena eficàcia.

En definitiva, i de conformitat amb el que s'ha exposat, es considera, d'una banda, que persisteix la situació de necessitat extraordinària i urgent que requereix una resposta normativa integral amb rang de llei, tal com ja es va apreciar tant en el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, com en el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny.

Això és així perquè concorren circumstàncies extraordinàries en què, a causa de la situació creada pel conflicte bèl·lic al voltant de l'Iran i el golf Pèrsic, s'ha produït un

encariment sostingut dels subministraments estratègics d'hidrocarburs i de matèries primeres, amb conseqüències en tots els sectors. Hi ha, per tant, una connexió clara entre aquesta situació i la bateria de mesures de protecció social i autonomia energètica que es preveu davant de la pertorbació creada pel conflicte. L'absència d'una resposta immediata per part del Govern i de l'Administració pública a aquests problemes implicaria un perjudici molt greu a l'estabilitat dels preus de l'energia i, en definitiva, del cost de la vida.

D'altra banda, s'ha justificat adequadament la urgència de les diferents mesures que preveu aquesta norma, en funció de les circumstàncies que, individualitzadament, s'han anat analitzant.

Aquestes circumstàncies comporten que la tramitació ordinària legislativa endarreriria massa l'aplicació de les mesures proposades, quan la realitat actual exigeix necessàriament adoptar-les urgentment.

Finalment, també cal destacar que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats al títol I de la Constitució espanyola, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, i pel que fa a la prohibició d'afectació dels drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I de la Constitució espanyola, la consolidada doctrina constitucional es resumeix en l'STC 139/2016, de 21 de juliol (FJ 6), en els termes següents: «1r) (…) aquest Tribunal ha rebutjat una interpretació extensiva d'aquest límit que comportaria el buidament de la figura del decret llei, fent-lo "inservible per regular amb més o menys incidència qualsevol aspecte relatiu a les matèries incloses en el títol I de la Constitució"; 2n) la clàusula restrictiva s'ha d'entendre de manera que no es redueixi a no res la figura del decret llei, de manera que el que es prohibeix constitucionalment és que es reguli un règim general d'aquests drets, deures i llibertats o que vagi en contra del contingut o dels elements essencials d'algun d'aquests drets (STC 111/1983, de 2 de desembre, FJ 8, confirmada per altres de posteriors); 3r) el Tribunal no s'ha de fixar únicament en la manera com es manifesta el principi de reserva de llei en una determinada matèria, sinó que ha d'examinar si hi ha hagut "afectació" per part del decret llei d'un dret, deure o llibertat regulat en el títol I CE, cosa que exigeix tenir en compte la configuració constitucional del dret, deure o llibertat afectat en cada cas i fins i tot la seva ubicació sistemàtica en el text constitucional i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti (…)».

En particular, el caràcter específic i molt delimitat de les mesures tributàries d'aquest Reial decret llei, en què, a més, totes tenen contingut favorable per als contribuents, permet afirmar que aquestes mesures no representen una afectació al deure de contribució al sosteniment de les despeses públiques que preveu l'article 31.1 de la Constitució espanyola, segons ho ha interpretat la jurisprudència constitucional.

Dins del títol I de la Constitució espanyola s'insereix l'article 31.1, del qual es deriva el deure de «tothom» de contribuir al sosteniment de les despeses públiques, fet que implica que un dels deures l'afectació dels quals està vedada al decret llei és el deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques. El decret llei «no pot alterar ni el règim general ni els elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, i així afecta el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just»; vulnera l'article 86.1 CE, en conseqüència, «qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari» (STC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 139/2016, FJ 6, i 35/2017, FJ 5, per totes). De conformitat amb el que s'ha indicat, cal tenir en compte, en cada cas, «sobre quin tribut concret incideix el decret llei –constatant-ne la naturalesa, l'estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari, així com el grau o la mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica–, quins elements –essencials o no– en resulten alterats per aquest mode excepcional de producció

normativa i, finalment, quins són la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, FJ 7; 189/2005, FJ 7, i 83/2014, FJ 5).

IV

Aquest Reial decret llei respon als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atès que el principi de necessitat ha quedat acreditat gràcies a la justificació i la concurrència del pressupòsit habilitant exigit per l'article 86.1 de la Constitució espanyola per a l'aprovació, per part del Govern, de reials decrets llei, i que ha quedat detallat en l'apartat anterior d'aquesta part expositiva.

La protecció de l'interès general exigeix un instrument jurídic eficaç, i el Reial decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne la consecució. Igualment, la norma és conforme al principi de proporcionalitat, atès que es tracta de la regulació mínima i indispensable, com ja s'ha assenyalat, per a la consecució dels objectius descrits al llarg d'aquesta norma. El principi de seguretat jurídica queda plenament garantit, atès que la norma respecta i s'insereix de manera coherent en el sistema de fonts i en la resta de l'ordenament jurídic.

Arran de la situació de necessitat extraordinària i urgent analitzada provocada per la situació de conflicte a l'Iran, l'aprovació d'un reial decret llei, atès el rang legal exigible de moltes de les mesures que s'han d'implementar i davant de les alternatives possibles, fa que aquesta norma s'erigeixi en l'opció més adequada i pertinent.

Pel que fa al principi de transparència, i si bé la norma està exempta de dur a terme els tràmits de consulta pública i d'audiència i informació públiques, tal com estableix l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, els objectius que persegueix aquest Reial decret llei estan explicats detalladament tant en la seva part expositiva com en la Memòria que el sustenta. Igualment, el principi de transparència es materialitza mitjançant la plasmació dels objectius perseguits en la norma i la seva tramesa posterior al Congrés dels Diputats per convalidar-la en debat públic.

Finalment, pel que fa al principi d'eficiència, en aquest Reial decret llei s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives possibles per a la ciutadania.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 7a, 10a, 11a, 13a, 14a, 15a, 18a, 19a, 20a, 21a, 23a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil; legislació laboral, sense perjudici que l'executin els òrgans de les comunitats autònomes; comerç exterior; bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances; bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; hisenda general i deute de l'Estat; foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica; les bases del règim jurídic de les administracions públiques; pesca marítima, sense perjudici de les competències que s'atribueixin a les comunitats autònomes en l'ordenació del sector; marina mercant; ferrocarrils i transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma; legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, i bases del règim miner i energètic.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres i les ministres de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts; d'Hisenda; de Transports i Mobilitat Sostenible; de Treball i Economia Social; d'Agricultura, Pesca i Alimentació; per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic; d'Economia, Comerç i Empresa, i de Drets Socials, Consum i Agenda 2030, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de setembre de 2026,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures en matèria energètica

Article 1. *Limitació de la variació del valor del cost de la matèria primera en la tarifa d'últim recurs de gas natural.*

1. L'increment del cost de la matèria primera, terme Cn, emprat en la fórmula de càlcul de la tarifa d'últim recurs de gas natural (d'ara endavant, TUR) inclosa en l'article 8 de l'Ordre ITC/1660/2009, de 22 de juny, per la qual s'estableix la metodologia de càlcul de la tarifa d'últim recurs de gas natural, en la revisió de l'1 d'octubre de 2026 no pot superar el 35 per cent del valor aplicat en la Resolució de 25 de juny de 2026, de la Direcció General de Política Energètica i Mines, per la qual es publica la tarifa d'últim recurs de gas natural. En la revisió de gener del 2027, aquest increment no pot superar el 15 per cent del valor del terme Cn aplicat en la revisió de l'1 d'octubre de 2026. Les revisions posteriors han d'aplicar la metodologia ordinària de l'Ordre ITC/1660/2009, de 22 de juny, sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

2. La diferència entre el valor del terme Cn que resultaria de l'aplicació directa de la fórmula de l'Ordre esmentada i el valor que resulti del que disposa l'apartat anterior, més el cost financer associat, s'ha de recuperar mitjançant l'increment del terme Cn aplicat en les revisions trimestrals posteriors de la TUR a partir de la revisió de l'1 de gener de 2027, amb el límit que estableix l'apartat anterior, fins a la seva amortització completa.

3. Les quantitats pendents de recuperació meriten una retribució financera, calculada aplicant el valor del «cost del deute», terme RD per a les activitats vinculades a la distribució de gas natural, que empra la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en el càlcul de la taxa de retribució financera de les activitats de regasificació, transport, gestió tècnica del sistema i de les activitats vinculades a la distribució de gas natural per al període regulatori 2027-2032.

4. El procediment de recuperació que descriu aquest article no es pot donar per conclòs fins que tots els comercialitzadors d'últim recurs hagin recuperat la totalitat de les quantitats degudes, inclòs el cost financer corresponent. Així mateix, mentre hi hagi quantitats pendents de recuperar, no es pot reduir el valor del terme Cn reconegut en la tarifa d'últim recurs, ni és aplicable el llindar de variació del 2 per cent del terme Cn que estableix l'article 10.1 de l'Ordre ITC/1660/2009, de 22 de juny.

5. Els comercialitzadors d'últim recurs han de remetre a la Direcció General de Política Energètica i Mines, abans del dia 20 del mes següent, les dades mensuals de facturació de la TUR per cada esglaó de peatges de xarxa local, incloent-hi el nombre de clients, el volum de gas facturat en unitats d'energia, la facturació pel terme fix i pel terme variable de la tarifa aplicada d'acord amb aquest article, i la facturació que hauria resultat d'aplicar la metodologia que estableix l'Ordre ITC/1660/2009, de 22 de juny, amb distinció entre les lectures que provinguin de comptadors reals i les estimades.

Així mateix, s'ha d'incloure, per a cada esglaó de peatge de xarxa local, el nombre de consumidors que hagin abandonat la TUR i la quantitat facturada de conformitat amb el que disposa l'apartat 6, independentment del seu cobrament.

6. El consumidor que abandoni la TUR abans de la completa recuperació de la quantitat deguda ha d'abonar al comercialitzador d'últim recurs l'últim valor de deute mitjà corresponent al seu esglaó de peatge.

7. A l'impagament de la quantitat deguda se li ha d'aplicar el que disposa l'article 57 del Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural.

8. En les resolucions trimestrals que aprovin la TUR s'ha d'incloure el terme Cn que hauria resultat d'aplicar la fórmula de l'article 8 de l'Ordre ITC/1660/2009, de 22 de juny,

el valor aplicat d'acord amb aquest article, així com el deute mitjà unitari acumulat, expressat en c€/kW h.

9. Mitjançant una resolució periòdica de la Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic s'ha de publicar la quantitat acumulada deguda a cada comercialitzador d'últim recurs, incloent-hi tant el principal com el cost financer.

10. Així mateix, mitjançant la resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines s'ha de resoldre la liquidació final del procediment que descriu aquest article, establint, si escau, els pagaments i els cobraments entre els comercialitzadors d'últim recurs que siguin necessaris per ajustar les facturacions reals de cada empresa al seu deute reconegut, i qualsevol romanent que pugui resultar té la consideració d'ingrés liquidable de la liquidació de càrrecs del sistema gasista.

11. S'habilita la persona titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic per dictar les ordres necessàries per desplegar el que disposa aquest article.

Article 2. *Obligació extraordinària d'emmagatzematge de gas natural liquat durant el període hivernal.*

Entre l'1 de novembre de 2026 i el 31 de març de 2027, s'han d'aplicar les mesures següents:

a) Es modifiquen les existències mínimes de GNL exigides per al compliment de la Resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines, de 26 de setembre de 2021, per la qual s'aprova el Pla d'actuació hivernal (PAH) per a l'operació del sistema gasista, en la redacció que en fa la Resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines, de 30 de setembre de 2025, per la qual es modifica el Pla d'actuació hivernal per a l'operació del sistema gasista, d'acord amb el següent:

– Novembre de 2026: 3 dies.
– Desembre de 2026: 3,5 dies.
– Març de 2027: 3 dies.

b) Es considera complerta l'obligació sempre que les existències diàries de GNL del subjecte obligat no siguin inferiors al 85 per cent de la seva obligació diària, sempre que la mitjana aritmètica de les existències del subjecte obligat en el mes no sigui inferior a l'obligació esmentada. El gestor tècnic del sistema (GTS) ha de supervisar diàriament el compliment del PAH i ha d'informar els subjectes obligats en cas d'incompliment, a fi que adoptin les mesures correctores oportunes.

c) De conformitat amb el que disposa l'apartat sisè de la Resolució esmentada, el GTS ha de sol·licitar als subjectes obligats confirmació de les descàrregues i les càrregues programades per als 30 dies següents. Es considera com a programa d'aprovisionament del subjecte obligat el programat en l'SL-ATR mitjançant entrades per connexions internacionals i a través de GNL, per al període comprès entre els dies D+1 i D+30.

d) En cas que, a conseqüència dels incompliments o de l'evolució dels programes d'aprovisionament, s'estimi que hi ha un risc per a la seguretat del sistema, el GTS pot declarar una «situació d'operació excepcional de nivell 0» o qualsevol altre nivell de crisi que sigui necessari. En l'anàlisi de les causes que hagin motivat aquesta declaració i en les actuacions en què sigui procedent, s'han de tenir en consideració els programes d'aprovisionament dels subjectes obligats i el seu grau de compliment.

e) La capacitat addicional requerida per complir l'increment de les obligacions d'emmagatzematge de GNL en plantes respecte a les que estableix la Resolució esmentada, i que sigui contractada a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, queda exempta del pagament del peatge d'emmagatzematge de GNL, juntament amb la prima de subhasta i les taxes i quotes aplicades si escau.

Article 3. *Limitació del preu màxim de venda dels gasos liquats del petroli envasats.*

1. En les revisions corresponents del preu màxim de venda, abans d'impostos, dels gasos liquats del petroli que s'aprovin des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 30 de juny de 2027 el preu màxim de venda, abans d'impostos, dels gasos liquats del petroli envasats que s'obtingui de l'aplicació del sistema que estableix l'Ordre IET/389/2015, de 5 de març, per la qual s'actualitza el sistema de determinació automàtica de preus màxims de venda, abans d'impostos, dels gasos liquats del petroli envasats i es modifica el sistema de determinació automàtica de les tarifes de venda, abans d'impostos, dels gasos liquats del petroli per canalització, no pot superar el preu màxim abans d'impostos, que estableix la Resolució de 12 de maig de 2022, de la Direcció General de Política Energètica i Mines, per la qual es publiquen els nous preus màxims de venda, abans d'impostos, dels gasos liquats del petroli envasats, en envasos de càrrega igual o superior a 8 kg, i inferior a 20 kg, exclosos els envasos de mescla per a usos dels gasos liquats del petroli com a carburant.

2. La diferència entre el preu màxim de venda teòric calculat d'acord amb la metodologia de l'Ordre IET/389/2015, de 5 de març, i el preu màxim de venda, abans d'impostos, que s'obtingui de l'aplicació de l'apartat anterior s'ha de recuperar en revisions posteriors del preu màxim. Aquesta diferència, en cada actualització, s'ha d'incloure en el terme de desajust unitari del bimestre b-1 («D_{b-1}») que recull l'article 3.4 de l'esmentada Ordre IET/389/2015, de 5 de març.

Article 4. *Aportacions per al finançament d'actuacions adreçades a la promoció de l'estalvi i l'eficiència energètics en l'àmbit dels departaments ministerials.*

1. Dins de les iniciatives de promoció de l'estalvi i l'eficiència energètics que es poden finançar amb recursos del Fons nacional d'eficiència energètica (FNEE), que preveu l'article 72 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i adreçades al compliment dels objectius que estableix la normativa europea relativa a l'eficiència energètica, es poden incloure, de manera excepcional, actuacions que duguin a terme directament els departaments ministerials per al finançament de programes d'inversió dirigits a fomentar i promoure l'estalvi i l'eficiència energètics, dins dels àmbits competencials respectius.

2. El Comitè de Seguiment i Control de l'FNEE ha de proposar per a l'autorització del Consell de Ministres les actuacions a què fa referència el paràgraf anterior que poden ser finançades pel Fons i els seus imports corresponents, dins de la disponibilitat pressupostària d'aquest, i amb la proposta raonada prèvia del ministeri proposant en què quedi justificada adequadament la seva excepcionalitat.

3. Les propostes de finançament s'han de canalitzar a través de la persona titular de la sotssecretaria del ministeri proposant i s'han d'adreçar a la Direcció General de l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia (IDAE), com a entitat gestora de l'FNEE, que n'ha de fer l'anàlisi i l'informe tècnic abans d'elevar-les al Comitè de Seguiment i Control de l'FNEE. Sobre aquesta base, el Comitè ha de proposar les iniciatives de finançament corresponents perquè les autoritzi el Consell de Ministres.

4. Les iniciatives que hagi autoritzat el Consell de Ministres s'han de reflectir en els acords d'aprovació d'aportacions corresponents per al finançament d'actuacions adreçades a la promoció de l'estalvi i l'eficiència energètics en l'àmbit dels departaments ministerials, en què s'han d'indicar els aspectes essencials de les actuacions que s'han de finançar.

5. Les actuacions que financi l'FNEE d'acord amb aquest article queden vinculades als objectius d'estalvi energètic que preveu l'article 8 de la Directiva (UE) 2023/1791 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relativa a l'eficiència energètica, que siguin autoritzats pel Consell de Ministres.

6. L'IDAE ha d'ingressar en el Tresor Públic els imports procedents dels recursos de l'FNEE necessaris per finançar les actuacions aprovades pel Comitè de Seguiment i Control de l'FNEE perquè generin crèdit en les aplicacions pressupostàries de la secció

pressupostària corresponent, d'acord amb el que preveu l'article 53.2.a) de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, de conformitat amb la planificació pluriennal de les actuacions que s'autoritzin en cada cas.

La modificació de la planificació inicial d'actuacions requereix l'informe previ favorable de la Comissió de Seguiment i Control de l'FNEE.

7. Quan es financin actuacions el termini d'execució de les quals sigui superior a una anualitat, l'ingrés de quantitats en el Tresor Públic per part de l'IDAE s'ha de fer dins dels tres primers mesos de cada exercici pressupostari per l'import corresponent a la despesa prevista en l'exercici, de conformitat amb la planificació aprovada pel Comitè de Seguiment i Control de l'FNEE.

S'exceptua d'aquesta regla, si escau, el primer dels ingressos que dugui a terme l'IDAE en el Tresor Públic per finançar l'activitat pluriennal, a fi d'habilitar la generació posterior de crèdit a la secció pressupostària corresponent.

8. Els ministeris receptors de les aportacions del Fons nacional d'eficiència energètica han de trametre un informe de seguiment de les actuacions finançades dins el primer trimestre natural següent a l'exercici que es tanca. El contingut mínim que han de tenir aquests informes és el que estableix el Comitè de Seguiment i Control de l'FNEE.

Article 5. *Autorització d'aportacions financeres del Fons nacional d'eficiència energètica per al finançament d'actuacions dirigides a la promoció de l'estalvi i l'eficiència energètics a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla.*

En atenció al procediment que estableix l'article anterior, i a fi de transferir als ministeris competents les aportacions financeres per a la realització d'inversions en rehabilitació energètica a les ciutats autònomes de Ceuta i Melilla, s'aproven les aportacions de fons següents per part del Fons nacional d'eficiència energètica:

– 1.000.000 d'euros a favor del Ministeri d'Educació, Formació Professional i Esports per a actuacions de rehabilitació energètica d'edificis d'ús docent a Ceuta.
– 1.000.000 d'euros a favor del Ministeri de Sanitat per a actuacions de rehabilitació energètica d'edificis d'ús sanitari a Ceuta.
– 1.000.000 d'euros a favor del Ministeri d'Educació, Formació Professional i Esports per a actuacions de rehabilitació energètica d'edificis d'ús docent a Melilla.
– 1.000.000 d'euros a favor del Ministeri de Sanitat per a actuacions de rehabilitació energètica d'edificis d'ús sanitari a Melilla.

De manera excepcional, la realització d'aquestes aportacions s'ha de dur a terme seguint el procediment que preveu l'article anterior, llevat del que estableixen els seus apartats 2 i 3, i els ingressos en el Tresor Públic queden subjectes a la presentació prèvia a l'Institut per a la Diversificació i l'Estalvi de l'Energia de les iniciatives que s'han de finançar perquè el Comitè de Seguiment del Fons nacional d'eficiència energètica les revisi i les validi posteriorment.

Article 6. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 113 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que passa a tenir la redacció següent:

«1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors se sancionen:

a) Les infraccions molt greus, amb multa de fins a 60.000.000 €.
b) Les infraccions greus, amb multa de fins a 12.000.000 €.
c) Les infraccions lleus, amb multa de fins a 1.200.000 €.

No obstant els límits establerts anteriorment, en el cas de les sancions imposades per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, la quantia no pot superar mai el percentatge següent de l'import del volum de negocis anual de

l'empresa infractora, o del volum de negocis anual consolidat de la societat matriu del grup integrat verticalment al qual pertanyi:

a) L'1 per cent en les infraccions lleus.
b) El 5 per cent en les infraccions greus.
c) El 10 per cent en les infraccions molt greus.»

Dos. S'hi introdueix la disposició addicional trenta-novena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional trenta-novena. *Règim sancionador aplicable a l'incompliment de les obligacions en matèria de mescla de combustible d'aviació sostenible i informe d'informació associada.*

1. L'incompliment de les obligacions relatives als percentatges mínims i/o mitjans de combustibles d'aviació sostenibles i/o combustibles d'aviació sintètics, així com relatives a l'obligació de facilitar informació no enganyosa o inexacta sobre les característiques o l'origen dels combustibles d'aviació sostenibles, establertes per als proveïdors de combustibles d'aviació en el Reglament (UE) 2023/2405 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre de 2023, relatiu a la garantia d'unes condicions de competència equitatives per a un transport aeri sostenible (ReFuelEU Aviation), té la consideració d'infracció molt greu a l'efecte del que disposa aquesta Llei.

2. Sense perjudici de tot això, les sancions derivades dels incompliments que esmenta l'apartat 1:

a) No estan subjectes als límits disposats per a les infraccions molt greus i són, en tot cas, sancions proporcionades i dissuasives que tenen en compte, en particular, la naturalesa, durada, reiteració i gravetat de la infracció.

b) Són no inferiors al doble de l'import que resulti de multiplicar el valor absolut de la diferència entre el preu mitjà anual del combustible d'aviació convencional i el combustible d'aviació sostenible o sintètic, si escau, per tona per la quantitat de combustible d'aviació que incompleixi els percentatges mínims o mitjans que regula l'esmentat Reglament (UE) 2023/2405 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre.

c) En cas d'incompliment de les obligacions de facilitar informació que preveu el Reglament esmentat, les sancions han de ser no inferiors al doble de l'import que resulti de multiplicar el valor absolut de la diferència entre el preu mitjà anual del combustible d'aviació convencional i el combustible d'aviació sostenible per tona per la quantitat de combustibles d'aviació respecte a la qual no es va facilitar informació o es va facilitar informació enganyosa o inexacta.

d) Els imports de les sancions que esmenten les lletres b) i c) d'aquest apartat es poden incrementar per un factor multiplicatiu amb un valor màxim de cinc. El valor d'aquest factor multiplicatiu ha de ser tal que desincentivi l'incompliment de les obligacions de facilitació d'informació per part del subjecte obligat.

e) En determinar la multa en relació amb els percentatges mitjans de combustibles d'aviació sintètics, s'ha de tenir en compte qualsevol multa relacionada amb els percentatges mínims de combustibles d'aviació sintètics de què ja sigui responsable el proveïdor de combustible d'aviació, a fi d'evitar una doble sanció.

f) En el càlcul de les sancions s'ha d'utilitzar, entre altres fonts d'informació, l'últim informe tècnic disponible publicat per l'Agència Europea de Seguretat Aèria o l'organització que la substitueixi.

3. El Govern, mitjançant un reial decret, pot desplegar reglamentàriament les metodologies de càlcul de les sancions a què fa referència l'apartat 2.»

Article 7. *Modificació de la Llei 13/2003, de 23 de maig, reguladora del contracte de concessió d'obres públiques.*

S'introdueixen dos nous paràgrafs al final de l'apartat segon de la disposició addicional dotzena de la Llei 13/2003, de 23 de maig, reguladora del contracte de concessió d'obres públiques, amb la redacció següent:

«L'aportació que preveu el paràgraf anterior té la consideració de prestació patrimonial de caràcter públic no tributari, de conformitat amb la disposició addicional primera de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. La manca d'acreditació del pagament davant l'òrgan substantiu que va emetre l'autorització administrativa de construcció impedeix que comencin les obres de construcció i determina la suspensió de qualsevol actuació material vinculada a l'execució del projecte fins que es produeixi el seu compliment íntegre. Les discrepàncies sobre la determinació de la quantia no suspenen l'obligació d'ingrés, sense perjudici de les regularitzacions que siguin procedents una vegada resoltes.

S'habilita el Govern per desplegar per reglament el procediment per materialitzar el compliment de l'obligació de pagament de la prestació patrimonial que estableix aquesta disposició. Transitòriament, fins a l'aprovació del desplegament reglamentari esmentat, els promotors dels projectes han d'abonar les quantitats degudes als ajuntaments en el compte bancari que es designi amb aquesta finalitat. Els ajuntaments, una vegada comprovat l'abonament efectiu, han d'emetre un certificat que acrediti el compliment de l'obligació legal a favor del promotor a fi d'iniciar o, si escau, continuar, l'execució de les obres d'acord amb el contingut de les autoritzacions administratives dictades a l'empara de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, i la seva normativa de desplegament. En cas que no s'emeti en el termini d'un mes, el promotor ha d'acreditar davant l'òrgan que va dictar les autoritzacions l'abonament o l'intent d'abonament de les quantitats degudes, i en aquest cas pot iniciar o, si escau, continuar les obres.»

Article 8. *Modificació del Reial decret 1716/2004, de 23 de juliol, pel qual es regulen l'obligació de manteniment d'existències mínimes de seguretat, la diversificació de proveïment de gas natural i la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, per a l'ordenació de l'alliberament de reserves.*

Es modifica el primer paràgraf de l'article 39.1 de Reial decret 1716/2004, de 23 de juliol, pel qual es regulen l'obligació de manteniment d'existències mínimes de seguretat, la diversificació de proveïment de gas natural i la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, que passa a tenir la redacció següent:

«El Consell de Ministres, mitjançant un acord, en situació d'escassetat de subministrament de productes petrolífers, inclosa una decisió internacional efectiva de mobilització de reserves, pot ordenar el sotmetiment de les existències mínimes de seguretat, incloses les estratègiques, a un règim d'intervenció sota control directe de la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, a fi d'induir la utilització més adequada dels recursos disponibles, tal com disposa l'article 49 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i pot establir l'ús o la destinació final de les existències mínimes de seguretat, incloses les estratègiques, disposades per a consum o transformació, sempre que això sigui necessari per assegurar el proveïment a centres de consum que es considerin prioritaris. En particular, durant el temps en què sigui vigent l'alliberament d'existències mínimes de seguretat, l'Acord del Consell de Ministres pot autoritzar la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers perquè dicti als subjectes obligats a què es refereix l'article 51 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, les instruccions necessàries per ordenar la localització geogràfica i els llocs d'emmagatzematge en els quals

s'ha de dur a terme l'alliberament de les existències esmentades, de manera que quedi garantit el subministrament d'aquests productes a tots els centres de consum.»

Article 9. *Modificació del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus.*

Es modifica el Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, en els termes que es recullen a continuació:

U. Es modifica l'article 7.e), amb la redacció següent:

«e) Pel que fa al control de tensió:

i) Amb caràcter general, les capacitats de control de tensió de les instal·lacions incloses dins l'àmbit d'aplicació del Reglament (UE) 2016/631, de 14 d'abril de 2016, que estableix un codi de xarxa sobre requisits de connexió de generadors a la xarxa, són les que exigeixen el Reglament esmentat i la seva implementació nacional en l'Ordre TED/749/2020, de 16 de juliol, per la qual s'estableixen els requisits tècnics per a la connexió a la xarxa necessaris per a la implementació dels codis de xarxa de connexió, o la normativa posterior que la substitueixi.

La resta de les instal·lacions han de tenir capacitat per mantenir-se dins el rang de factor de potència que s'indica a l'annex III, o valor que el substitueixi d'acord amb el que indiquen els epígrafs següents. Aquest rang es pot modificar, amb caràcter anual, mitjançant una resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia, a proposta de l'operador del sistema, que en tot cas s'ha de situar entre els valors extrems de factor de potència: 0,98 capacitiu i 0,98 inductiu. El rang esmentat pot ser diferent en funció de les zones geogràfiques, d'acord amb les necessitats del sistema. Aquesta resolució és objecte de publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Les instal·lacions la potència instal·lada de les quals sigui igual a 5 MW o superior, o 0,5 MW en el cas dels sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars, han de tenir la capacitat de seguir les instruccions que pugui dictar l'operador del sistema per a la modificació del rang de factor de potència definit anteriorment, que pot ser diferent per a potències actives positives i negatives, en funció de les necessitats del sistema.

Les instal·lacions incloses dins l'àmbit d'aplicació del Reglament (UE) 2016/631 de la Comissió, de 14 d'abril de 2016, poden ser requerides per l'operador del sistema o gestor de la xarxa de distribució a la qual estiguin connectades per al seguiment d'una consigna, que ha d'establir el gestor esmentat, en funció de les necessitats del sistema i segons estableixin els procediments d'operació.

ii) En relació amb la prestació del servei de control de tensió, en l'àmbit peninsular, les instal·lacions han de complir les obligacions que estableixi la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en el desenvolupament del servei de no freqüència de control de tensió, segons el que preveu l'article 14.5.b de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.

iii) En l'àmbit no peninsular, mentre no es desenvolupi el servei de control de tensió, és aplicable el següent:

1r) Les instal·lacions s'han de mantenir, de manera horària, dins el rang de factor de potència que s'indica a l'annex III, o el valor que el substitueixi en els termes previstos anteriorment.

En el cas d'instal·lacions de producció amb un consumidor associat, aquest requisit s'aplica de manera individual a la instal·lació de producció.

L'incompliment d'aquesta obligació comporta el pagament de la penalització que preveu l'annex III esmentat per a les hores en què s'incorri en incompliment.

2n) Alternativament al que disposa el punt 1r) anterior, per a les instal·lacions que disposin de la capacitat tècnica, l'OS o el gestor de la xarxa a la qual estiguin connectades pot requerir a la instal·lació el seguiment d'una consigna de tensió fixa o d'una consigna de reactiva fixa, que ha d'establir el gestor, en funció de les necessitats del sistema.

El seguiment de consigna de tensió fixa (incloent-hi els paràmetres de control) i de consigna de reactiva fixa, així com la validació del seu compliment, penalitzacions, retribució associada i les proves d'habilitació, s'ha de fer de conformitat amb el que estableix, per a les instal·lacions d'àmbit peninsular que segueixin consignes fixes, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en l'àmbit del desenvolupament del servei de no freqüència de control de tensió.

3r) Les instal·lacions la potència instal·lada de les quals sigui igual a 0,5 MW o superior han de seguir les instruccions que pugui dictar l'operador del sistema per a la modificació del rang de factor de potència definit anteriorment, que pot ser diferent per a potències actives positives i negatives, en funció de les necessitats del sistema. En cas d'incompliment d'aquestes instruccions, s'ha d'aplicar la penalització que preveu l'apartat 1r) anterior.

Alternativament al que preveu el paràgraf anterior, les instal·lacions la potència instal·lada de les quals sigui igual a 0,5 MW o superior poden participar en el servei d'ajust de control de tensió aplicable específicament als productors a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus seguint les consignes de tensió en un determinat nus del sistema que doni l'operador del sistema. Les consignes de tensió, el seu seguiment i els requisits que ha de complir per ser proveïdor d'aquest servei són les que estableixen les disposicions de desplegament corresponents.

iv) En els casos en què la instal·lació estigui connectada a la xarxa de distribució, la modificació del rang de factor de potència aplicable a aquesta ha de tenir en compte les limitacions que pugui establir el gestor de la xarxa de distribució, per raons de seguretat de la seva xarxa. El gestor de la xarxa de distribució pot proposar a l'operador del sistema les instruccions específiques que consideri pertinents, que s'han de tenir en compte, incloent-hi tant la modificació del rang de factor de potència com la modificació de la consigna de tensió fixa o de la consigna de reactiva fixa. Les proves d'habilitació que hagin de dur a terme aquestes instal·lacions per proveir el servei de control de tensió en qualsevol de les seves modalitats les ha de fer el gestor de xarxa de distribució a la qual es connecti la instal·lació.

v) En igualtat de la resta de criteris establerts reglamentàriament, l'operador del sistema ha de considerar preferents, a l'efecte de despatx, els generadors que prestin el servei en una modalitat que, a criteri de l'operador, contribueixi més a la seguretat del subministrament, en particular, les que rebin consignes de tensió.»

Dos. Es modifica l'annex III, amb la redacció següent:

«ANNEX III

Control de factor de potència

1. Als efectes del que preveuen els articles 7 e) i) i 7 e) iii) 1r, s'estableix el rang del factor de potència obligatori de referència entre 0,98 inductiu i 0,98 capacitiu per a potències actives positives i negatives.

No obstant això, el factor de potència exigit a les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1699/2011, de 18 de novembre, pel qual es regula la connexió a xarxa d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica de petita potència, és el que estableix l'article 12.4 del Reial decret esmentat.

Això s'entén sense perjudici de les obligacions relatives al rang de factor de potència que es derivin del compliment de les obligacions que recullen el Reglament (UE) 2016/631 de la Comissió, de 14 d'abril de 2016, i l'Ordre TED/749/2020, de 16 de juliol, o la normativa posterior que la substitueixi.

La regulació del factor de potència s'ha de fer i s'ha d'obtenir fent ús de l'equip de mesura comptador-registrador de la instal·lació de producció. Es calcula amb tres xifres decimals, i l'arrodoniment es fa per defecte o per excés, segons si la quarta xifra decimal és o no inferior a cinc.

2. Les penalitzacions per incompliment de les obligacions que estableix el subapartat i) de l'apartat e) de l'article 7 són les que estableix la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en l'àmbit del desenvolupament del servei de no freqüència de control de tensió.»

Article 10. *Modificació de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.*

U. Es modifica la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 79, i s'afegeix una nova lletra g), que queden redactades de la manera següent:

«f) L'obtenció de la condició de subjecte acreditat en el sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica mitjançant l'aportació de documentació falsa o deliberadament incompleta, que haurien impedit o limitat l'acreditació esmentada.

g) L'obtenció o l'intent d'obtenció, directament o indirectament, d'un certificat d'estalvi energètic per part d'un subjecte obligat o subjecte delegat, mitjançant actuacions fraudulentes o enganyoses, incloent-hi, en particular, els supòsits següents:

i) mitjançant la simulació total o parcial de l'actuació, basant-se en projectes inexistents o executats de manera diferent de la declarada, així com l'aportació de documentació, factures, justificants o mesuraments falsos, manipulats o enganyosos;

ii) la presentació d'una mateixa actuació d'estalvi en diferents expedients de sol·licitud d'emissió de certificat d'estalvi energètic, o l'intent de registrar-la simultàniament en el sistema de CAE i en programes de subvencions incompatibles amb l'emissió de certificats d'estalvi energètic.

iii) l'alteració, la manipulació o la falsificació de les variables d'entrada de les fitxes del catàleg de mesures estandarditzades d'eficiència energètica aprovat mitjançant l'Ordre TED/845/2023, de 18 de juliol, les línies de base o les metodologies de càlcul de l'estalvi energètic (tant en actuacions estandarditzades com en singulars), a fi d'incrementar artificialment l'estalvi energètic assolit i obtenir un volum de certificat d'estalvi energètic superior al real.

iv) L'ocultació o el falsejament d'informació rellevant sobre la titularitat, l'execució, l'elegibilitat o la compatibilitat de les actuacions d'estalvi energètic, quan això tingui per objecte o pugui produir l'emissió indeguda de certificats d'estalvi energètic.»

Dos. Es modifica la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 79, que queda redactada de la manera següent:

«c) L'obtenció d'un certificat d'estalvi energètic mitjançant actuacions irregulars que no constitueixin una infracció molt greu i, en particular, en els supòsits següents:

i) l'aportació de documentació inexacta, incompleta o errònia quan hagi implicat o hauria pogut implicar un benefici econòmic al sol·licitant.

ii) la presentació d'una sol·licitud d'emissió de certificats d'estalvi energètic per a actuacions el compliment de les quals sigui obligatori, incomplint els criteris d'addicionalitat que exigeix la normativa aplicable.

iii) sense que s'hagi informat de manera clara, transparent i per escrit el propietari original de l'estalvi sobre l'existència del sistema de certificats d'estalvi energètic, el valor estimat de la cessió d'estalvis, o per no demanar-ne el consentiment exprés i signat per a la cessió dels estalvis esmentats.»

Tres. S'afegeixen les lletres f) a i) a l'apartat 2 de l'article 79, que queden redactades de la manera següent:

«f) L'incompliment d'algun dels requisits exigits per mantenir la condició de subjecte acreditat en el sistema nacional d'obligacions d'eficiència energètica, inclosa l'obligació de mantenir la vigència del contracte d'assegurança de responsabilitat civil o garantia financera que cobreixi els riscos que es puguin derivar de les seves actuacions.

g) L'ús, la invocació o la publicitat de la condició de subjecte delegat quan aquesta hagi estat suspesa, revocada o hagi deixat de complir els requisits exigits per al seu manteniment.

h) L'incompliment d'algun dels compromisos o les obligacions adquirits en el moment de la sol·licitud d'emissió de certificats d'estalvi energètic.

i) La no conservació, destrucció, pèrdua o manca de manteniment de l'arxiu documental, tècnic i justificatiu que va servir de base per a l'emissió dels certificats d'estalvi energètic, durant el termini legalment establert, sempre que impedeixi o dificulti greument les tasques de comprovació, seguiment o inspecció per part de l'Administració competent.»

Quatre. S'afegeixen les lletres h) i i) a l'apartat 3 de l'article 79, que queden redactades de la manera següent:

«h) L'omissió de la comunicació al coordinador nacional del sistema de CAE de qualsevol modificació de les dades societàries, de contacte, o dels requisits jurídics, tècnics o econòmics que van servir per a l'acreditació com a subjecte delegat, dins del termini reglamentari.

i) La falta de tramesa, la tramesa incompleta o inexacta, o la no actualització de la informació necessària que l'Administració requereixi per a la correcta determinació i imputació individual de les obligacions d'estalvi energètic, incloent-hi supòsits d'actuació per representació, quan això dificulti o impedeixi verificar el compliment de les obligacions esmentades o exigir les aportacions corresponents al Fons nacional d'eficiència energètica.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 81, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les infraccions molt greus es poden sancionar amb, a més de la multa corresponent, les mesures accessòries següents per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc anys, en funció de les circumstàncies concurrents:

a) En el cas de subjectes delegats, la pèrdua o la impossibilitat d'adquisició de l'acreditació.

b) En el cas de subjectes obligats, la inhabilitació per sol·licitar l'emissió de certificats d'estalvi energètic, així com la prohibició de liquidar les seves obligacions anuals mitjançant la presentació dels certificats esmentats, i queden obligats exclusivament al pagament de l'equivalència financera corresponent al Fons nacional d'eficiència energètica.

Les infraccions greus, a més de la multa corresponent, es poden sancionar amb les mesures accessòries següents per un període no inferior a un any ni superior a dos anys, en funció de les circumstàncies concurrents:

a) En el cas de subjectes delegats, la suspensió temporal de la seva acreditació.

b) En el cas de subjectes obligats, la inhabilitació temporal per sol·licitar l'emissió de certificats d'estalvi energètic.»

Article 11. *Modificació del Reial decret 36/2023, de 24 de gener, pel qual s'estableix un sistema de certificats d'estalvi energètic.*

Es modifica la disposició transitòria primera del Reial decret 36/2023, de 24 de gener, pel qual s'estableix un sistema de certificats d'estalvi energètic, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria primera. *Liquidació de certificats d'estalvi energètic.*

Durant els quatre primers anys des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, i en relació amb el compliment de l'obligació anual d'estalvi d'energia final, s'accepta la liquidació amb posterioritat al 31 de desembre dels CAE que s'hagin sol·licitat abans de l'1 de desembre de l'any de l'obligació, sempre que la seva liquidació es produeixi abans de l'1 de març de l'any següent.

En aquest cas, en el moment de la liquidació, el subjecte obligat o, si escau, el subjecte delegat, han d'indicar al coordinador nacional del sistema que la liquidació s'està fent contra l'obligació de l'any anterior.

En cas que el subjecte obligat no pugui acreditar la liquidació de CAE suficients abans de l'1 de març de l'any següent, ha d'efectuar, com a màxim en aquesta data i davant del gestor del Fons nacional d'eficiència energètica, el pagament d'una quantia econòmica equivalent als estalvis energètics no assolits mitjançant CAE.»

Article 12. *Modificació del Reial decret 611/2026, de 22 de juliol, d'impuls a la descarbonització del sector del transport i foment dels combustibles renovables, i pel qual es modifiquen diversos reials decrets en la matèria.*

Es modifica la disposició final setena del Reial decret 611/2026, de 22 de juliol, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final setena. *Entrada en vigor i producció d'efectes.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Això no obstant, les obligacions derivades de les disposicions diferents de les que comprenen el capítol I del títol IV i l'annex I produeixen efectes a partir del 31 de desembre de 2026, en continuïtat amb les obligacions corresponents a l'exercici 2026, que estableix el Reial decret 1085/2015, de 4 de desembre, de foment dels biocarburants, en la redacció que en fa el Reial decret 5/2026, de 8 de gener, que es regeixen per la normativa que els sigui aplicable.»

CAPÍTOL II

Mesures tributàries

Article 13. *Tipus de gravamen de l'impost sobre hidrocarburs aplicables el mes d'octubre de 2026.*

Amb efectes des de l'1 d'octubre i una vigència fins al 31 d'octubre de 2026, els tipus impositius que regula la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, són els següents:

Epígraf 1.1 Gasolines amb plom: 433,79 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.1 Gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 260,50 euros per 1.000 litres de tipus general i 43,42 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.2 Les altres gasolines sense plom: 231,15 euros per 1.000 litres de tipus general i 41,54 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.3 Gasoils per a ús general: 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.4 Gasoils utilitzables com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible: 17,09 euros per 1.000 litres de tipus general i 3,91 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.5 Fuels: 12,35 euros per tona de tipus general i 2,65 euros per tona de tipus especial.

Epígraf 1.6 GLP per a ús general: 57,47 euros per tona.

Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 15 euros per tona.

Epígraf 1.9 Gas natural per a ús general: 1,15 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.1 Gas natural destinat a usos diferents dels de carburant, així com el gas natural destinat a l'ús com a carburant en motors estacionaris: 0,65 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.2 Gas natural destinat a usos amb fins professionals sempre que no s'utilitzin en processos de cogeneració i generació directa o indirecta d'energia elèctrica: 0,15 euros per gigajoule.

Als efectes del que preveu aquest epígraf, es consideren gas natural destinat a usos amb fins professionals els subministraments de gas natural efectuats per al seu consum en plantes i instal·lacions industrials, amb exclusió del que s'utilitzi per produir energia tèrmica útil l'aprofitament final de la qual es produeixi en establiments o locals que no tinguin la condició de plantes o instal·lacions industrials. Així mateix, té la consideració de gas natural destinat a usos amb finalitats professionals el gas natural utilitzat en cultius agrícoles.

Epígraf 1.11 Querosè per a ús general: 306 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.12 Querosè destinat a usos diferents dels de carburant: 0 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.13 Bioetanol i biometanol per a ús com a carburant:

a) Bioetanol i biometanol mesclat amb gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 260,50 euros per 1.000 litres de tipus general i 43,42 euros per 1.000 litres de tipus especial.

b) Bioetanol i biometanol, mesclat amb les altres gasolines sense plom o sense mesclar: 231,15 euros per 1.000 litres de tipus general i 41,54 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.14 Biodièsel per a ús com a carburant: 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.15 Biodièsel per a ús com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, i biometanol per a ús com a combustible: 17,09 euros per 1.000 litres de tipus general i 3,91 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Article 14. *Tipus de gravamen de l'impost sobre hidrocarburs aplicables el mes de novembre de 2026.*

Amb efectes des de l'1 de novembre i una vigència fins al 30 de novembre de 2026, els tipus impositius que regula la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, són els següents:

Epígraf 1.1 Gasolines amb plom: 433,79 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.1 Gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 320,49 euros per 1.000 litres de tipus general i 53,43 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus general ha de ser de 260,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,42 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.2.2 Les altres gasolines sense plom: 290,49 euros per 1.000 litres de tipus general i 52,20 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus general ha de ser de 231,15 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 41,54 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.3 Gasoils per a ús general: 201,70 euros per 1.000 litres de tipus general i 47,30 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus general ha de ser de 144,99 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 34,01 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.4 Gasoils utilitzables com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible: 38,66 euros per 1.000 litres de tipus general i 8,84 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus general ha de ser de 17,09 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 3,91 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.5 Fuels: 12,93 euros per tona de tipus general i 2,77 euros per tona de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de

novembre el tipus general ha de ser de 12,35 euros per tona i el tipus especial de 2,65 euros per tona.

Epígraf 1.6 GLP per a ús general: 57,47 euros per tona.

Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 15 euros per tona.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.2 Hidrocarburs liquats supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus ha de ser de 0 euros.

Epígraf 1.9 Gas natural per a ús general: 1,15 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.1 Gas natural destinat a usos diferents dels de carburant, així com el gas natural destinat a l'ús com a carburant en motors estacionaris: 0,65 euros per gigajoule.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus ha de ser de 0,3 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.2 Gas natural destinat a usos amb fins professionals sempre que no s'utilitzin en processos de cogeneració i generació directa o indirecta d'energia elèctrica: 0,15 euros per gigajoule.

Als efectes del que preveu aquest epígraf, es consideren gas natural destinat a usos amb fins professionals els subministraments de gas natural efectuats per al seu consum en plantes i instal·lacions industrials, amb exclusió del que s'utilitzi per produir energia tèrmica útil l'aprofitament final de la qual es produeixi en establiments o locals que no tinguin la condició de plantes o instal·lacions industrials. Així mateix, té la consideració de gas natural destinat a usos amb finalitats professionals el gas natural utilitzat en cultius agrícoles.

Epígraf 1.11 Querosè per a ús general: 306 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.12 Querosè destinat a usos diferents dels de carburant: 27,55 euros per 1.000 litres.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus de gravamen ha de ser de zero euros.

Epígraf 1.13 Bioetanol i biometanol per a ús com a carburant:

a) Bioetanol i biometanol mesclat amb gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 320,49 euros per 1.000 litres de tipus general i 53,43 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus general ha de ser de 260,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,42 euros per 1.000 litres.

b) Bioetanol i biometanol, mesclat amb les altres gasolines sense plom o sense mesclar: 290,49 euros per 1.000 litres de tipus general i 52,20 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus general ha de ser de 231,15 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 41,54 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.14 Biodièsel per a ús com a carburant: 201,70 euros per 1.000 litres de tipus general i 47,30 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus general ha de ser de 144,99 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 34,01 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.15 Biodièsel per a ús com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, i biometanol per a ús com a combustible: 38,66 euros per 1.000 litres de tipus general i 8,84 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre el tipus general ha de ser de 17,09 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 3,91 euros per 1.000 litres.

Article 15. *Tipus de gravamen de l'impost sobre hidrocarburs aplicables el mes de desembre de 2026.*

Amb efectes des de l'1 de desembre i una vigència fins al 31 de desembre de 2026, els tipus impositius que regula la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, són els següents:

Epígraf 1.1 Gasolines amb plom: 433,79 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.1 Gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 380,49 euros per 1.000 litres de tipus general i 63,43 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 260,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,42 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 320,49 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 53,43 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.2.2 Les altres gasolines sense plom: 349,83 euros per 1.000 litres de tipus general i 62,86 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 231,15 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 41,54 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 290,49 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 52,20 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.3 Gasoils per a ús general: 258,40 euros per 1.000 litres de tipus general i 60,60 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 144,99 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 34,01 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 201,70 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 47,30 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.4 Gasoils utilitzables com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible: 60,23 euros per 1.000 litres de tipus general i 13,77 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 17,09 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 3,91 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 38,66 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 8,84 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.5 Fuels: 13,51 euros per tona de tipus general i 2,89 euros per tona de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 12,35 euros per tona i el tipus especial de 2,65 euros per tona.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 12,93 euros per tona i el tipus especial de 2,77 euros per tona.

Epígraf 1.6 GLP per a ús general: 57,47 euros per tona.

Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 15 euros per tona.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.2 Hidrocarburs liquats supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus ha de ser de 0 euros.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.2 Hidrocarburs liquats no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.2 Hidrocarburs liquats supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus ha de ser de 5,25 euros per tona.

Epígraf 1.9 Gas natural per a ús general: 1,15 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.1 Gas natural destinat a usos diferents dels de carburant, així com el gas natural destinat a l'ús com a carburant en motors estacionaris: 0,65 euros per gigajoule.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus ha de ser de 0,3 euros per gigajoule.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus ha de ser de 0,42 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10.2 Gas natural destinat a usos amb fins professionals sempre que no s'utilitzin en processos de cogeneració i generació directa o indirecta d'energia elèctrica: 0,15 euros per gigajoule.

Als efectes del que preveu aquest epígraf, es consideren gas natural destinat a usos amb fins professionals els subministraments de gas natural efectuats per al seu consum en plantes i instal·lacions industrials, amb exclusió del que s'utilitzi per produir energia tèrmica útil l'aprofitament final de la qual es produeixi en establiments o locals que no tinguin la condició de plantes o instal·lacions industrials. Així mateix, té la consideració de gas natural destinat a usos amb finalitats professionals el gas natural utilitzat en cultius agrícoles.

Epígraf 1.11 Querosè per a ús general: 306 euros per 1.000 litres de tipus general i 72 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.12 Querosè destinat a usos diferents dels de carburant: 55,10 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus de gravamen ha de ser de 0 euros.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus ha de ser de 27,55 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.13 Bioetanol i biometanol per a ús com a carburant:

a) Bioetanol i biometanol mesclat amb gasolines sense plom de 98 IO o d'octanatge superior: 380,49 euros per 1.000 litres de tipus general i 63,43 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 260,50 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 43,42 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 320,49 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 53,43 euros per 1.000 litres.

b) Bioetanol i biometanol, mesclat amb les altres gasolines sense plom o sense mesclar: 349,83 euros per 1.000 litres de tipus general i 62,86 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 231,15 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 41,54 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.2 Gasolina supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 290,49 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 52,20 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.14 Biodièsel per a ús com a carburant: 258,40 euros per 1.000 litres de tipus general i 60,60 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 144,99 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 34,01 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 07.2.2.1 Gasoil supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 201,70 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 47,30 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.15 Biodièsel per a ús com a carburant en els usos que preveu l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, i biometanol per a ús com a combustible: 60,23 euros per 1.000 litres de tipus general i 13,77 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 17,09 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 3,91 euros per 1.000 litres.

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids no supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, però el mes de setembre de 2026 l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre el tipus general ha de ser de 38,66 euros per 1.000 litres i el tipus especial de 8,84 euros per 1.000 litres.

Article 16. *Devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.*

Des de l'1 d'octubre de 2026 i fins al 31 de desembre de 2026, el tipus de la devolució que regula l'article 52 *bis*.6 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, ha de ser de zero euros.

Article 17. *Devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil emprat en l'agricultura i la ramaderia.*

L'import de les quotes que s'han de retornar de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil utilitzat efectivament en l'agricultura, incloses l'horticultura, la ramaderia i la silvicultura, que regula l'article 52 *ter* b) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, ha de ser:

a) De zero euros respecte del gasoil adquirit durant el mes d'octubre de 2026.

b) De 14,5 euros per cada 1.000 litres de gasoil adquirit durant el mes de novembre de 2026, llevat que, a conseqüència de la variació de l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids, el tipus de gravamen aplicable en el mes esmentat sigui de 17,09 euros per cada 1.000 litres de tipus general i 3,91 euros per cada 1.000 litres de tipus especial, cas en què l'import de les quotes que s'han de retornar respecte del gasoil adquirit en aquest període ha de ser de zero euros.

c) De 41 euros per cada 1.000 litres de gasoil adquirit durant el mes de desembre de 2026, llevat que, a conseqüència de la variació de l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids, el tipus de gravamen aplicable en el mes esmentat sigui de 17,09 euros per cada 1.000 litres de tipus general i 3,91 euros per cada 1.000 litres de tipus especial, cas en què l'import de les quotes que s'han de retornar respecte del gasoil adquirit en aquest període ha de ser de zero euros. Si a conseqüència de la variació de l'IPC de la classe 04.5.3 Combustibles líquids, el tipus de gravamen aplicable en el mes esmentat és de 38,66 euros per cada 1.000 litres de tipus general i 8,84 euros per cada 1.000 litres de tipus especial, l'import de les quotes que s'han de retornar respecte del gasoil adquirit en aquest període ha de ser de 14,5 euros per cada mil litres.

Article 18. *Tipus impositiu aplicable de l'impost sobre el valor afegit a determinats lliuraments, importacions i adquisicions intracomunitàries de productes energètics aplicable durant el mes de novembre de 2026.*

1. Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.1.0 Electricitat supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre de 2026 s'ha d'aplicar el tipus del 10 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris d'energia elèctrica efectuats a favor de:

a) Els titulars de contractes de subministrament d'electricitat la potència contractada dels quals (terme fix de potència) sigui inferior o igual a 10 kW, independentment del nivell de tensió del subministrament i la modalitat de contractació.

b) Titulars de contractes de subministrament d'electricitat que siguin perceptors del bo social d'electricitat i tinguin reconeguda la condició de vulnerable sever o vulnerable sever en risc d'exclusió social, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.

2. Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de novembre de 2026 s'ha d'aplicar el tipus del 10 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de gas natural, briquetes i pèl·lets procedents de la biomassa, i a la fusta per a llenya.

Article 19. *Tipus impositiu aplicable de l'impost sobre el valor afegit a determinats lliuraments, importacions i adquisicions intracomunitàries de productes energètics aplicable durant el mes de desembre de 2026.*

1. Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.1.0 Electricitat supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre de 2026 s'ha d'aplicar el tipus del 10 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris d'energia elèctrica efectuats a favor de:

a) Els titulars de contractes de subministrament d'electricitat la potència contractada dels quals (terme fix de potència) sigui inferior o igual a 10 kW, independentment del nivell de tensió del subministrament i la modalitat de contractació.
b) Titulars de contractes de subministrament d'electricitat que siguin perceptors del bo social d'electricitat i tinguin reconeguda la condició de vulnerable sever o vulnerable sever en risc d'exclusió social, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica.

2. Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.2.1 Gas natural supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, durant el mes de desembre de 2026 s'ha d'aplicar el tipus del 10 per cent de l'impost sobre el valor afegit als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de gas natural, briquetes i pèl·lets procedents de la biomassa, i a la fusta per a llenya.

Article 20. *Tipus impositiu de l'impost especial sobre l'electricitat durant el mes de novembre de 2026.*

Si el mes de setembre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.1.0 Electricitat supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui a l'octubre l'Institut Nacional d'Estadística, el tipus impositiu de l'impost especial sobre l'electricitat durant el mes de novembre de 2026 ha de ser del 0,5 per cent.
Això no obstant, les quotes resultants de l'aplicació del tipus impositiu esmentat no poden ser inferiors a les quanties següents:

a) 0,5 euros per megawatt hora (MW h), quan l'electricitat subministrada o consumida s'utilitzi en usos industrials, en embarcacions atracades al port que no tinguin la condició d'embarcacions privades d'esbarjo o en el transport per ferrocarril;
b) 1 euro per megawatt hora (MW h), quan l'electricitat subministrada o consumida es destini a altres usos.

Quan s'incompleixi la condició que preveuen les lletres anteriors, les quanties que indiquen aquestes tenen la consideració de tipus impositius i s'apliquen sobre el subministrament o consum total del període expressat en megawatt hora (MW h).
A aquest efecte, es consideren usos industrials:

a) Els efectuats en alta tensió o en plantes i instal·lacions industrials.
b) Els efectuats en baixa tensió amb destinació a regs agrícoles.

L'impost mínim que recullen les lletres a) i b) anteriors no és aplicable per als supòsits que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 98 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Article 21. *Tipus impositiu de l'impost especial sobre l'electricitat durant el mes de desembre de 2026.*

Si el mes d'octubre de 2026 l'IPC de la subclasse 04.5.1.0 Electricitat supera més d'un 15 per cent l'IPC del mateix mes de l'any anterior, de conformitat amb la informació que publiqui al novembre l'Institut Nacional d'Estadística, el tipus impositiu de l'impost especial sobre l'electricitat durant el mes de desembre de 2026 ha de ser del 0,5 per cent.

Això no obstant, les quotes resultants de l'aplicació del tipus impositiu esmentat no poden ser inferiors a les quanties següents:

a) 0,5 euros per megawatt hora (MW h), quan l'electricitat subministrada o consumida s'utilitzi en usos industrials, en embarcacions atracades al port que no tinguin la condició d'embarcacions privades d'esbarjo o en el transport per ferrocarril;

b) 1 euro per megawatt hora (MW h), quan l'electricitat subministrada o consumida es destini a altres usos.

Quan s'incompleixi la condició que preveuen les lletres anteriors, les quanties que indiquen aquestes tenen la consideració de tipus impositius i s'apliquen sobre el subministrament o consum total del període expressat en megawatt hora (MW h).

A aquest efecte, es consideren usos industrials:

a) Els efectuats en alta tensió o en plantes i instal·lacions industrials.

b) Els efectuats en baixa tensió amb destinació a regs agrícoles.

L'impost mínim que recullen les lletres a) i b) anteriors no és aplicable per als supòsits que preveuen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 98 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Article 22. *Modificació de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2028, s'afegeix un apartat 6 a l'article 10 de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, que queda redactat de la manera següent:

«6. Els contribuents no han d'autoliquidar l'impost ni fer pagaments fraccionats quan el tipus impositiu aplicable sigui del 0 per cent.»

CAPÍTOL III

Mesures de caràcter econòmic i de suport a la internacionalització

Article 23. *Modificació de la Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola.*

L'article 5.1 de la Llei 11/2010, de 28 de juny, de reforma del sistema de suport financer a la internacionalització de l'empresa espanyola, passa a tenir la redacció següent:

«1. Les entitats beneficiàries de finançament amb càrrec al Fons poden ser estats, administracions públiques regionals, provincials i locals estrangeres, institucions públiques estrangeres, així com empreses, agrupacions o consorcis d'empreses estrangeres o altres entitats, tant públiques com privades.

Les operacions creditícies reemborsables s'han de garantir, aportant garantia sobirana, d'un organisme internacional, subsobirana, corporativa o de projecte, sense perjudici que es puguin aportar garanties addicionals. En tot cas, les

garanties presentades han de tenir una solvència adequada en relació amb el crèdit sol·licitat. Les garanties presentades poden ser estrangeres o espanyoles.»

Article 24. *Modificació de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023.*

La disposició addicional cinquanta-quatrena de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquanta-quatrena. *Dotació dels fons de foment a la inversió espanyola amb interès espanyol a l'exterior.*

U. La dotació del Fons per a inversions a l'exterior s'estableix en 100.000 milers d'euros l'any. El Comitè Executiu del Fons per a inversions a l'exterior pot aprovar durant l'exercici en curs operacions per un import total màxim equivalent a 500.000 milers d'euros.

Dos. La dotació del Fons d'operacions d'inversió a l'exterior de la petita i mitjana empresa s'estableix en 10.000 milers d'euros l'any 2023. El Comitè Executiu del Fons d'operacions d'inversió a l'exterior de la petita i mitjana empresa pot aprovar durant l'exercici en curs operacions per un import total màxim equivalent a 35.000 milers d'euros.»

CAPÍTOL IV

Mesures en matèria agrària i de pesca

Secció 1a Mesures en matèria agrària

Article 25. *Ampliació temporal de l'ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els productors agraris, que preveu l'article 46 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.*

1. S'amplia el termini de vigència previst per a l'ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els productors agraris, que regula l'article 46 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, i el termini passa a finalitzar el 31 de desembre de 2026.

2. L'import per calcular l'ajuda corresponent al període comprès entre l'1 d'octubre de 2026 i el 31 de desembre de 2026 és de fins al 70 per cent de la diferència entre el preu mitjà del gasoil agrari de la setmana i el preu del gasoil agrari abans de l'inici del conflicte, sense que, en cap cas, pugui superar els 0,2 euros per cada litre de gasoil. S'ha de prendre com a referència el preu sense impostos publicat en l'Informe setmanal de preus de l'energia al sector agrari i pesquer, publicat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

3. L'ajuda es considera sol·licitada amb la presentació de la sol·licitud de devolució de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil emprat en l'agricultura i la ramaderia de conformitat amb el que estableix l'Ordre EHA/993/2010, de 21 d'abril, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de les quotes de l'impost sobre hidrocarburs suportades pels agricultors i els ramaders, a partir de l'1 d'abril de 2026.

4. L'Administració competent per a la tramitació i el pagament de les ajudes per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els productors agraris és la que regula l'article 47 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març.

5. El crèdit extraordinari que preveu l'article 49 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, en l'aplicació 21.01.411M.473 «Concessió d'ajudes d'Estat Marc temporal» del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació té caràcter incorporable.

El finançament de les incorporacions que, si escau, es tramitin s'ha de fer de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Article 26. *Suplement de crèdit al Ministeri d'Hisenda per finançar les ajudes per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els productors agraris.*

1. A fi de finançar les ajudes que preveu l'article anterior, s'aprova la concessió d'un suplement de crèdit en el pressupost vigent l'1 de gener de 2026 de la secció 15 «Ministeri d'Hisenda», servei 05 «Secretaria d'Estat d'Hisenda», en el programa 923 M «Direcció i Serveis Generals d'Hisenda», concepte 476 «Ajudes a titulars d'explotacions agràries», per un import de 52 milions d'euros.

2. S'han de transferir a les institucions navarreses i a les institucions basques les quantitats abonades per les ajudes gestionades i acordades per aquestes institucions corresponents a beneficiaris amb domicili fiscal als seus territoris respectius, amb certificació prèvia.

3. El suplement de crèdit anterior té caràcter ampliable i la persona titular del Ministeri d'Hisenda n'ha d'ampliar l'import fins a l'import que assoleixin les obligacions derivades del programa de suport públic al consum de combustibles.

4. El finançament del suplement de crèdit i de les ampliacions de crèdit es fa de conformitat amb l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

5. Els pagaments corresponents els efectua l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb provisió de fons prèvia del Tresor Públic, d'acord amb el procediment que preveu l'apartat segon de l'Ordre de 27 de desembre de 1991, per la qual es dicten instruccions sobre el règim economicofinancer de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Secció 2a Mesures en matèria de pesca

Article 27. *Ampliació temporal de l'ajuda compensatòria a empreses armadores de vaixells pesquers per l'increment dels costos productius provocats per l'augment del preu dels combustibles, que preveu l'article 51 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.*

1. S'amplia el període elegible que preveu l'article 51 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, per a l'ajuda compensatòria a empreses armadores de vaixells pesquers per l'increment dels costos productius provocats per l'augment del preu dels combustibles, que passa a finalitzar el 31 de desembre de 2026.

El càlcul de l'ajuda corresponent al període comprès entre l'1 d'octubre de 2026 i el 31 de desembre de 2026 és el que preveu l'article 20.1 i 2 del Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny.

2. S'aprova un suplement de crèdit en l'aplicació 21.11.415B.475 «Ajuda per pal·liar l'increment dels costos derivats de la guerra de l'Iran» del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, per un import de 15 milions d'euros. El crèdit total d'aquesta aplicació té caràcter incorporable.

3. El finançament d'aquest suplement de crèdit i, si escau, de les incorporacions que es tramitin, s'ha de fer de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

CAPÍTOL V

Mesures en matèria de transports

Secció 1a Ajudes extraordinàries i temporals per al transport per carretera

Article 28. *Ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu del gasoil que consumeixen els titulars dels vehicles que tenen dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.*

1. Es prorroga per als mesos d'octubre, novembre i desembre de 2026 l'ajuda extraordinària i temporal que regula l'article 22 del Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, per als titulars dels vehicles que tenen dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs que preveu l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, a fi de pal·liar l'efecte perjudicial en l'activitat del transport per carretera ocasionat per l'increment dels costos dels productes petrolífers a conseqüència del conflicte bèl·lic a l'Orient Mitjà.

2. L'ajuda s'ha d'aplicar en els termes que regulen els articles 22 i 23 del Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny. No obstant això, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,05 euros per cada litre de gasoil per a ús general utilitzat com a carburant en el motor dels vehicles que esmenta l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, en els subministraments efectuats durant el mes d'octubre. Per als subministraments efectuats durant el mes de novembre, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,12 euros per cada litre, i per als subministraments efectuats durant el mes de desembre, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,19 euros per cada litre.

Si el mes de novembre, d'acord amb el que disposa l'article 14, el tipus de gravamen aplicable al gasoil que recull l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i de 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,05 euros per cada litre subministrat al novembre.

Si el mes de desembre, de conformitat amb el que disposa l'article 15, el tipus de gravamen aplicable al gasoil que recull l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i de 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,05 euros per cada litre, però si el tipus de gravamen aplicable és de 201,70 euros per 1.000 litres de tipus general i 47,30 euros per 1.000 litres de tipus especial, l'import de l'ajuda ha de ser de 0,12 euros per cada litre subministrat al desembre.

Article 29. *Suplement de crèdit al Ministeri d'Hisenda per finançar les ajudes al gasoil professional.*

1. A fi de finançar les ajudes que preveu aquesta secció, s'aprova la concessió d'un suplement de crèdit en el pressupost vigent l'1 de gener de 2026 de la secció 15 «Ministeri d'Hisenda», servei 05 «Secretaria d'Estat d'Hisenda», en el programa 923 M «Direcció i Serveis Generals d'Hisenda i Funció Pública», concepte 474 «Suport públic a empreses per consum de gasoil. Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà», per un import de 220 milions d'euros.

2. S'han de transferir mensualment a les institucions navarreses i a les institucions basques les quantitats abonades per les ajudes gestionades i acordades per aquestes institucions corresponents a beneficiaris amb domicili fiscal als seus territoris respectius, amb certificació prèvia.

3. El crèdit pressupostari anterior té caràcter ampliable i la persona titular del Ministeri d'Hisenda n'ha d'ampliar l'import fins a l'import que assoleixin les obligacions derivades del programa de suport públic al consum de carburants.

4. El finançament del suplement de crèdit i de les ampliacions de crèdit es fa de conformitat amb l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

5. Els pagaments corresponents els efectua l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb provisió de fons prèvia del Tresor Públic, d'acord amb el procediment que preveu l'apartat segon de l'Ordre de 27 de desembre de 1991, per la qual es dicten instruccions sobre el règim economicofinancer de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

6. Els pagaments es fan amb càrrec a un concepte no pressupostari que es cancel·la posteriorment per l'aplicació de la despesa als crèdits pressupostaris que recull aquest article.

7. La fiscalització prèvia dels actes administratius que recullen els apartats anteriors se substitueix pel control financer permanent dut a terme per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 30. *Ajuda extraordinària i temporal per sufragar el preu dels carburants que consumeixen els professionals del transport terrestre per carretera que, respecte de determinats dels seus vehicles, no puguin ser beneficiaris de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.*

1. S'estableix un sistema d'ajudes directes per a professionals del transport terrestre per carretera que, respecte de determinats dels seus vehicles, no puguin ser beneficiaris de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs que preveu l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, i siguin titulars de les autoritzacions i dels mitjans de transport que regula l'apartat 2, a fi de pal·liar l'efecte perjudicial en l'activitat del transport per carretera ocasionat per l'increment dels costos dels productes petrolífers a conseqüència de la crisi a l'Orient Mitjà.

2. Són beneficiaris de l'ajuda els treballadors autònoms i les societats amb personalitat jurídica legalment constituïdes a Espanya que en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei:

a) Siguin titulars d'una autorització de transport de qualsevol de les classes VDE, VT, VTC, VSE, MDLE i MDPE atenent el nombre i la tipologia dels vehicles adscrits a l'autorització i estiguin donats d'alta en el Registre d'empreses i activitats de transport.

Aplicant les circumstàncies especials del fet diferencial de les ciutats de Ceuta i Melilla a la regulació de les llicències VT que recullen els articles 123 a 127 del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, i l'Ordre de 4 de febrer de 1993, per la qual es desplega el Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres en matèria d'autoritzacions de transport discrecional de viatgers per carretera, es considera que el requisit de disposar d'autorització de transport públic de viatgers en vehicle turisme autotaxi, VT, s'ha complert amb la disposició de la llicència expedida a Ceuta i Melilla per a vehicles taxi.

b) Siguin titulars d'autobusos urbans de conformitat amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles i estiguin donats d'alta en el Registre nacional de vehicles de la Prefectura Central de Trànsit.

c) Siguin titulars d'una autorització de transport de la classe VT a la qual estigui adscrit un taxi adaptat o un eurotaxi, de conformitat amb el que disposa el Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat, estiguin donats d'alta en el Registre d'empreses i activitats de transport i no figurin inscrits en el Cens de beneficiaris de devolucions per gasoil professional i de vehicles de la seva titularitat, que regula l'Ordre HFP/941/2022, de 3 d'octubre, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional i per la qual es modifica l'Ordre EHA/993/2010, de 21 d'abril, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució

parcial de les quotes de l'impost sobre hidrocarburs suportades pels agricultors i ramaders.

Aplicant les circumstàncies especials del fet diferencial de les ciutats de Ceuta i Melilla a la regulació de les llicències VT que recullen els articles 123 a 127 del Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres, aprovat pel Reial decret 1211/1990, de 28 de setembre, i l'Ordre de 4 de febrer de 1993, per la qual es desplega el Reglament de la Llei d'ordenació dels transports terrestres en matèria d'autoritzacions de transport discrecional de viatgers per carretera, es considera que el requisit de disposar d'autorització de transport públic de viatgers en vehicle turisme autotaxi, VT, s'ha complert amb la disposició de la llicència expedida a Ceuta i Melilla per a vehicles taxi.

Els beneficiaris han de desenvolupar una activitat que s'enquadri en alguna de les rúbriques de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques (IAE), aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, que s'esmenten a l'apartat 3.

3. L'import de les ajudes s'ha de distribuir entre les activitats següents:

Tarifes IAE	Activitat
Epígraf 721.1.	Transport urbà col·lectiu.
Epígraf 721.2.	Transport per autotaxis.
Epígraf 721.3.	Transport de viatgers per carretera.
Epígraf 721.4.	Transport sanitari en ambulàncies.
Grup 722.	Transport de mercaderies per carretera.
Epígraf 729.3.	Altres serveis de transports terrestres NCAL.
Epígraf 751.4.	Explotació d'autopistes, carreteres, ponts i túnels de peatge.
Epígraf 751.6.	Serveis de càrrega i descàrrega de mercaderies.
Grup 757.	Serveis de mudança.
Epígraf 756.1.	Agències de transport, transitaris.
Epígraf 756.9.	Altres serveis de mediació del transport.

L'import individual de l'ajuda s'ha de determinar atenent el nombre i el tipus de vehicle explotat per cada beneficiari que no sigui susceptible de beneficiar-se de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional, d'acord amb la taula que s'inclou a continuació:

Categoria	Vehicle	Import – Euros
1	Mercaderies pesant. Camió. MDPE amb MMA ≥ 7,5 t i tipus de carburant GLP, GNC o GNL.	1.800
2	Mercaderies pesant. MDPE amb MMA ≥ 7,5 t, tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, Ceuta o Melilla.	1.800
3	Mercaderies pesant. Camió. MDPE amb MMA < 7,5 t.	399
4	Mercaderies lleuger. Furgoneta. MDLE.	180
5	Ambulància VSE.	180

Categoria	Vehicle	Import – Euros
6	Taxis. VT amb tipus de carburant GLP, GNC o GNL. VT amb tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, o taxis domiciliats a Ceuta o Melilla o sense aparell taxímetre.	200
7	Taxis. VT amb tipus de carburant gasolina.	120
8	Taxis adaptats o *eurotaxis*. VT amb tipus de carburant gasoil.	120
9	Vehicle de lloguer amb conductor. VTC amb tipus de carburant gasolina. VTC amb tipus de carburant gasoil.	120
10	Vehicle de lloguer amb conductor. VTC amb tipus de carburant GLP, GNC o GNL. VTC amb tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, Ceuta o Melilla.	200
11	Autobús. VDE i tipus de carburant GLP, GNC o GNL.	975
12	Autobús. VDE, tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, Ceuta o Melilla.	1.000
13	Autobús urbà de conformitat amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles i tipus de carburant GLP, GNC o GNL.	975
14	Autobús urbà d'acord amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles, tipus de carburant gasoil i domiciliat a les illes Canàries, Ceuta o Melilla.	1.000

Això no obstant, si concorre qualsevol de les circumstàncies següents, l'import de l'ajuda de les categories de vehicles 3, 4, 5, 7, 8 i 9 de la taula anterior és el resultat de multiplicar cadascun dels imports que recull la taula anterior pels coeficients que s'indiquen a continuació:

a) 0,417 si els mesos de novembre i desembre de 2026, com a conseqüència de la variació de l'IPC del gasoil, el tipus impositiu aplicable a l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i de 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial.

b) 0,611 si el mes de desembre de 2026, com a conseqüència de la variació de l'IPC del gasoil, el tipus impositiu aplicable a l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 144,99 euros per 1.000 litres de tipus general i de 34,01 euros per 1.000 litres de tipus especial.

c) 0,611 si el mes de desembre de 2026, com a conseqüència de la variació de l'IPC del gasoil, el tipus impositiu aplicable a l'epígraf 1.3 de l'article 50.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, és de 201,70 euros per 1.000 litres de tipus general i de 47,30 euros per 1.000 litres de tipus especial.

4. Els beneficiaris han de sol·licitar l'ajuda, per via electrònica a través de la seu electrònica de l'Administració tributària competent, mitjançant el formulari habilitat a aquest efecte, en què s'indica el compte bancari designat per al pagament de l'ajuda.

Si el resultat d'aplicar els coeficients que preveuen les lletres anteriors dona una quantitat amb decimals, s'ha d'arrodonir per excés al nombre següent quan la xifra del primer decimal sigui igual o superior a cinc. En els altres casos, s'ha d'arrodonir per defecte.

La sol·licitud s'ha de presentar durant el període comprès entre l'1 de novembre de 2026 i el 31 de desembre de 2026.

5. La Prefectura Central de Trànsit ha de trametre a la Direcció General de Transport per Carretera i Ferrocarril del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, abans del 15 d'octubre de 2026, un fitxer informàtic, a partir de les dades del Registre nacional de vehicles, que inclogui el NIF/CIF de les empreses titulars d'autobusos urbans

de conformitat amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles amb un tipus de carburant GLP, GNC o GNL, o amb un tipus de carburant gasoil i domiciliats a les illes Canàries, Ceuta o Melilla; de camions MDPE amb MMA ≥ 7,5 t i un tipus de carburant GLP, GNC o GNL, o amb un tipus de carburant gasoil i domiciliats a les illes Canàries, Ceuta o Melilla; de taxis VT amb un tipus de carburant GLP, GNC o GNL, amb un tipus de carburant gasolina, o amb un tipus de carburant gasoil i domiciliats a les illes Canàries, Ceuta o Melilla o sense aparell taxímetre; de taxis adaptats o eurotaxis VT amb un tipus de carburant gasoil, i d'autobusos VDE amb un tipus de carburant GLP, GNC o GNL, o amb un tipus de carburant gasoil i domiciliats a les illes Canàries, Ceuta o Melilla, i la matrícula dels vehicles de la seva titularitat en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Els òrgans competents del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible han de remetre a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, abans de l'1 de novembre de 2026, un fitxer informàtic integrat, en format compatible amb les bases de dades de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb la informació corresponent al Registre d'empreses i activitats de transport quant als titulars d'una autorització de transport de qualsevol de les classes VDE, VT, VTC, VSE, MDPE, MDLE, amb la tipologia definida als apartats anteriors; a les ciutats de Ceuta i Melilla, pel que fa a autorització de vehicle turisme autotaxi, i als titulars d'autobusos urbans d'acord amb la classificació per criteris d'utilització del Reglament general de vehicles, que estiguin d'alta en el Registre de vehicles de la Prefectura Central de Trànsit. Tots referits a les dades que consten en la data d'entrada d'aquest Reial decret llei.

6. L'Administració tributària competent ha de trametre la sol·licitud i acordar el pagament de la sol·licitud.

El pagament s'ha d'efectuar mitjançant una transferència bancària al compte que indiqui el beneficiari a la sol·licitud d'ajuda, a partir de l'1 de desembre de 2026.

Un cop transcorregut el termini de tres mesos des de la finalització del termini de presentació del formulari sense que s'hagi efectuat la concessió i el pagament, la sol·licitud es pot entendre desestimada. Contra aquesta presumpta desestimació es pot interposar un recurs de reposició i reclamació economicoadministrativa, en els termes que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

7. La persona titular del Ministeri d'Hisenda pot dictar les normes que siguin necessàries per desplegar el procediment de gestió de les ajudes que regula aquest article.

8. Les ajudes per vehicle que regula aquest article, a excepció del que disposa l'apartat 2 c), no es poden aplicar als vehicles que esmenta l'apartat 2 de l'article 52 *bis* de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, que tinguin dret a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs. De la mateixa manera, les ajudes per vehicle que regula aquest article no es poden aplicar als vehicles elèctrics zero emissions de bateria (BEV), de pila de combustible (FCEV) o de combustió d'hidrogen (HICEV).

9. Les ajudes que regula aquest article són objecte de publicitat en la base de dades nacional de subvencions, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 130/2019, de 8 de març, pel qual es regulen la base de dades nacional de subvencions i la publicitat de les subvencions i la resta d'ajuts públics.

10. Les ajudes que regula aquest article no estan subjectes a la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

Com a excepció d'això, en allò que no preveu aquest Reial decret llei s'han d'aplicar supletòriament el títol IV i, per gestionar els reintegraments per incompliments, el procediment que recull el capítol II del títol II de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, esmentada.

Article 31. *Administració competent per a la tramitació i el pagament de les ajudes.*

S'atribueix la competència per gestionar les ajudes a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, respecte dels beneficiaris que tinguin el domicili fiscal en territori comú, i a l'Administració foral que correspongui, en el cas de beneficiaris el

domicili fiscal dels quals s'ubiqui al territori de la Comunitat Autònoma del País Basc o a la Comunitat Foral de Navarra.

L'Administració tributària que sigui competent per gestionar les ajudes ha de dur a terme totes les actuacions de gestió, control i recaptació necessàries per tramitar les ajudes, amb aplicació del que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, i els seus reglaments de desplegament, en tot allò que no preveuen els articles que regulen aquesta ajuda.

Article 32. *Suplement de crèdit al Ministeri d'Hisenda per finançar l'ajuda directa extraordinària i temporal per sufragar el preu de determinats productes energètics per a les empreses de transport per carretera que no es beneficiïn de la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs pel gasoil d'ús professional.*

1. A fi de finançar les ajudes que preveu aquesta secció, s'aprova la concessió d'un suplement de crèdit en el pressupost vigent l'1 de gener de 2026 de la secció 15 «Ministeri d'Hisenda», servei 05 «Secretaria d'Estat d'Hisenda», en el programa 923 M «Direcció i Serveis Generals d'Hisenda i Funció Pública», concepte 473 «Ajudes al sector del transport i titulars d'autobusos», per un import de 30 milions d'euros.

2. El crèdit pressupostari anterior té caràcter ampliable i la persona titular del Ministeri d'Hisenda n'ha d'ampliar l'import fins a l'import que assoleixin les obligacions derivades del programa de suport públic al consum de carburants.

3. El finançament del suplement de crèdit i de les ampliacions de crèdit es fa de conformitat amb l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

4. Els pagaments corresponents els efectua l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb provisió de fons prèvia del Tresor Públic, d'acord amb el procediment que preveu l'apartat segon de l'Ordre de 27 de desembre de 1991, per la qual es dicten instruccions sobre el règim economicofinancer de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

5. Els pagaments es fan amb càrrec a un concepte no pressupostari que es cancel·la posteriorment per l'aplicació de la despesa als crèdits pressupostaris que recull aquest article.

6. La fiscalització prèvia dels actes administratius que recullen els apartats anteriors se substitueix pel control financer permanent dut a terme per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

7. S'han de transferir a les institucions navarreses i a les institucions basques les quantitats abonades per les ajudes gestionades i acordades per aquestes institucions corresponents a beneficiaris amb domicili fiscal als seus territoris respectius, amb certificació prèvia.

Secció 2a Mesures en l'àmbit del transport terrestre ferroviari

Article 33. *Línia d'ajudes directes a empreses ferroviàries afectades per la pujada dels preus dels carburants.*

1. S'estableix un sistema d'ajudes directes, corresponent a l'exercici 2026, per a la concessió de suport financer a empreses l'activitat de les quals s'enquadri en el codi 4920 «Transport de mercaderies per ferrocarril» de la Classificació nacional d'activitats econòmiques aprovada pel Reial decret 10/2025, de 14 de gener.

La finalitat d'aquestes ajudes és pal·liar l'efecte perjudicial de l'increment dels costos dels productes petrolífers ocasionats a conseqüència de la crisi a l'Orient Mitjà.

2. Són beneficiàries de les ajudes les empreses ferroviàries amb una llicència d'empresa ferroviària que tinguin inscrita, en el Registre europeu de vehicles que defineix l'article 47 de la Directiva (UE) 2016/797 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2016, sobre la interoperabilitat del sistema ferroviari dins de la Unió Europea, alguna locomotora amb tracció dièsel utilitzada en el transport de mercaderies en qualitat de posseïdores i en estat actiu.

A aquest efecte, les empreses ferroviàries poden actualitzar davant l'Agència Estatal de Seguretat Ferroviària la seva situació com a posseïdores en aquest Registre, en un termini de 15 dies hàbils des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. L'import per empresa de l'ajuda es determina tenint en compte el nombre de locomotores de tracció dièsel explotades per cada beneficiari, amb la quantia d'ajuda per locomotora següent:

Vehicle	Import (euros)
Locomotora amb tracció dièsel.	15.000

4. Per practicar la liquidació, l'Agència Estatal de Seguretat Ferroviària ha de remetre a la Direcció General de Transport per Carretera i Ferrocarril del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, en el termini de vint dies hàbils a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, un fitxer informàtic, a partir de les dades del Registre europeu de vehicles, que incloguin el NIF/CIF de l'empresa ferroviària transportista i el material mòbil dièsel que té a la seva disposició.

Els sol·licitants disposen d'un termini de 30 dies, des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, per sol·licitar la concessió de les ajudes. Les sol·licituds s'han de presentar a la seu electrònica del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible i s'ha d'emplenar el formulari que a aquest efecte es posi a disposició i en què, necessàriament, ha de constar el compte bancari en què s'ha d'efectuar l'abonament.

L'òrgan gestor, la Direcció General de Transport per Carretera i Ferrocarril, ha de liquidar la quantitat corresponent a cadascun dels beneficiaris de conformitat amb l'apartat anterior. Aquesta liquidació exhaureix la via administrativa. La quantitat liquidada així s'ha de notificar al beneficiari.

5. Les ajudes que regula aquest article no estan subjectes a la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Com a excepció d'això, en allò que no preveu aquest Reial decret llei s'han d'aplicar supletòriament el títol IV i, per gestionar els reintegraments per incompliments, el procediment que recull el capítol II del títol II de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, esmentada.

6. Es faculta la persona titular del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible per desplegar els requisits i les condicions d'aquest article.

7. El règim d'ajudes que regula aquest article s'estableix amb caràcter addicional i complementari a la línia d'ajudes que preveu l'article 3 del Reial decret llei 9/2026, de 14 d'abril, i a la que preveu l'article 28 del Reial decret llei 18/2026.

Article 34. *Suplements de crèdit al Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible per finançar les ajudes directes a empreses ferroviàries.*

1. A fi de finançar les ajudes que preveu l'article 33, s'aprova la concessió de dos suplements de crèdit a la secció 17 «Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible», servei 39 «Direcció General de Transport per Carretera i Ferrocarril», programa 441M «Subvencions i suport al transport terrestre». El primer suplement es recull en el concepte 448 «A Renfe Mercaderies SME, SA, per compensar la pujada dels preus dels carburants», per un import de 800.000 euros, i el segon suplement es recull en el concepte 474 «A empreses ferroviàries per compensar la pujada dels preus dels carburants», per un import de 2.200.000 euros.

El crèdit total d'aquestes aplicacions té caràcter incorporable.

2. El finançament d'aquests suplements de crèdit i, si escau, de les incorporacions que es tramitin, s'ha de fer de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

Secció 3a Mesures en l'àmbit del transport marítim

Article 35. *Ajudes als serveis de transport marítim de passatge, de càrrega, o de passatge i càrrega rodada en règim de passatge, en navegacions de línia regular de cabotatge declarades d'interès públic de competència estatal, sobre les línies marítimes interinsulars de règim anàleg de competència autonòmica, i sobre línies regulars de cabotatge marítim de competència estatal.*

1. S'estableix un sistema d'ajudes directes als serveis de transport marítim regular de passatgers, de passatge i càrrega rodada en règim de passatge, o serveis de transport marítim regular de càrrega corresponents al tram que serveixi de connexió entre la península i els territoris no peninsulars, així com entre aquests entre si.

Els serveis de transport marítim regular considerats són els inclosos en les línies regulars de cabotatge marítim que facin escala exclusivament en ports nacionals de competència estatal que regulen el Reial decret 1516/2007, de 16 de novembre, pel qual es determina el règim jurídic de les línies regulars de cabotatge marítim i de les navegacions d'interès públic, i els acords del Consell de Ministres de 15 de desembre de 2020 i 22 de febrer de 2022, i les connexions derivades de l'article 31 del Reial decret llei 20/2021, de 5 d'octubre.

L'àmbit d'aplicació se circumscriu a les línies de cabotatge que s'hagin comunicat a la Direcció General de la Marina Mercant amb un termini d'antelació mínim de quinze dies abans de l'entrada en vigor d'aquesta mesura, les línies interinsulars de les illes Balears declarades d'interès estratègic per l'article 14 de la Llei 11/2010, de 2 de novembre, d'ordenació del transport marítim de les illes Balears, i les línies que atenen les necessitats bàsiques de comunicació marítima interinsular de les illes Canàries, enumerades en els annexos I i II del Decret 9/2009, de 27 de gener, pel qual es desplega el règim especial de prestació dels transports marítims regulars.

2. Quantia de l'ajuda: s'estableix en 0,1375266 cèntims d'euro per cada milla navegada per tona d'arqueig brut (GT), calculada per a cadascun dels vaixells de passatge, de càrrega, o de passatge i càrrega rodada en règim de passatge, que operin la línia.

3. Beneficiaris: poden ser beneficiaris d'aquesta ajuda les empreses que ho sol·licitin que estiguin reconegudes per l'administració corresponent com a operadores de les línies regulars incloses en l'àmbit d'aplicació. Si la línia és de competència autonòmica, el sol·licitant ha d'adjuntar un certificat de l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

4. L'import individual de l'ajuda es determina per a cada vaixell en funció del seu arqueig brut i de les milles recorregudes en el seu servei regular. A aquests efectes, com a arqueig brut s'ha d'aplicar el que consti al certificat internacional d'arqueig del vaixell a GT, i si no és possible, al certificat d'arqueig expedit per l'Autoritat Nacional. Quan el vaixell no disposi d'arqueig brut en aquesta unitat de mesura, s'ha d'utilitzar com a unitat la TRB.

Així mateix, en una línia s'ha de prendre com a distància recorreguda la distància entre els ports d'origen i destí, o la suma de les distàncies entre aquests i els diferents ports d'escala intermedis que es recorrin durant l'itinerari del vaixell. En aquesta distància recorreguda no es poden incloure trajectes que ja s'hagin inclòs en altres línies. Per determinar la distància entre ports s'han de fer servir les distàncies publicades per l'Institut Hidrogràfic de la Marina. Per a les distàncies no recollides en la informació que

publica aquest organisme s'ha d'emprar la consignada a la taula següent o la que determini l'Autoritat Marítima si no hi consta:

Distància entre ports

Port A	Port B	Milles nàutiques
La Graciosa (Caleta de Sebo).	Lanzarote (Órzola).	3,5
Lanzarote (Playa Blanca).	Fuerteventura (Corralejo).	8
Fuerteventura (Morro Jable).	Gran Canària (Las Palmas).	59
Gran Canària (Agaete).	Tenerife (Santa Cruz de Tenerife).	36
La Gomera (S. Sebastián de la Gomera).	La Gomera (Valle del Gran Rey).	16

Tot això, sense perjudici de les condicions que es puguin establir per una resolució de la Secretaria d'Estat de Transports i Mobilitat Sostenible en relació amb la determinació de distàncies, el càlcul d'arquejos o la configuració de trajectes mitjançant escales a les línies.

5. La realització efectiva dels serveis duts a terme s'ha d'acreditar mitjançant un certificat de les autoritats portuàries, o dels organismes competents sobre els ports autonòmics, si s'escau.

6. L'òrgan encarregat de gestionar aquestes ajudes és la Direcció General de la Marina Mercant.

7. Sol·licituds: es formulen mitjançant compareixença a la seu electrònica del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, emplenant el formulari electrònic i aportant la documentació que a aquest efecte requereixi la Direcció General de la Marina Mercant.

8. Termini de presentació de sol·licituds: les sol·licituds s'han de presentar des del 22 de desembre de 2026 fins al 21 de gener de 2027, tots dos inclusivament, i s'han de referir a l'ajuda corresponent als serveis prestats el trimestre anterior al termini de sol·licitud.

9. Els ajuts regulats en aquest article no estan subjectes a la Llei 38/2003, de 17 de novembre.

10. Aquesta mesura té una durada de tres mesos des del 22 de setembre de 2026 fins al 21 de desembre de 2026, tots dos inclusivament.

11. A fi de finançar les ajudes que preveu aquest article, s'aprova la concessió d'un suplement de crèdit de 37 milions d'euros a la secció 17 «Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible», servei 32 «Direcció General de Marina Mercant», programa 441N «Subvencions i suport al transport marítim», concepte 442 «Compensació econòmica a empreses públiques o privades de transport marítim per la prestació del servei de navegacions d'interès públic».

El crèdit total d'aquesta aplicació té caràcter incorporable.

12. El finançament del suplement de crèdit i, si escau, de les incorporacions que es tramitin, s'ha de fer de conformitat amb el que disposa l'article 59 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre.

CAPÍTOL VI

Mesures de caràcter social

Article 36. *Prohibició de l'acomiadament.*

1. Les empreses beneficiàries de les ajudes directes previstes amb motiu d'aquest Reial decret llei no poden acomiadar a causa de força major i per causes econòmiques,

tècniques, organitzatives i de producció derivades de la situació a què es pretén fer front, fins al 31 de desembre de 2026.

L'incompliment d'aquesta obligació comporta el reintegrament de l'ajuda rebuda i la qualificació de l'acomiadament com a nul.

2. En el cas de contractes fixos discontinus, les causes esmentades a l'apartat anterior tampoc no justifiquen la fi del període d'activitat ni la falta de la crida, fins al 31 de desembre de 2026.

3. En el cas de les cooperatives, les assemblees generals d'aquestes no poden fer ús de l'habilitació que recull l'article 85.1 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de cooperatives, per reduir, amb caràcter definitiu, el nombre de llocs de treball de la cooperativa o modificar la proporció de les qualificacions professionals del col·lectiu que la integra per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció o en el supòsit de força major, fins al 31 de desembre de 2026.

Article 37. *Mesures aplicables en matèria de mobilitat sostenible a la feina a les empreses beneficiàries d'ajudes directes.*

En el cas de les empreses que compleixin els requisits que preveu l'apartat 1 de l'article 26 de la Llei 9/2025, de 3 de desembre, de mobilitat sostenible, i siguin beneficiàries de les ajudes directes previstes amb motiu d'aquest Reial decret llei, l'incompliment de l'obligació de disposar d'un pla de mobilitat sostenible per part de les empreses comporta el reintegrament de les ajudes rebudes.

Disposició addicional primera. *Habilitació al Fons de restauració ecològica i resiliència (FRER) (FSPJ).*

S'habilita el Fons de restauració ecològica i resiliència (FRER) (FSPJ), que regula la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, perquè continuï l'execució dels expedients que estan començats abans de la data d'aprovació d'aquest Reial decret llei fins a la seva finalització. Aquests expedients s'han de finançar amb el romanent de tresoreria que té derivat de les aportacions fetes des del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

Disposició addicional segona. *Publicitat de les mesures fiscals temporals en matèria energètica.*

En relació amb les mesures que recullen els articles 13, 14 i 15, les estacions de servei i altres establiments de subministrament al detall de carburants i combustibles estan obligats a donar la publicitat adequada a aquestes mesures. A aquests efectes, la publicitat únicament es considera adequada quan es compleixin els requisits següents, de manera simultània:

a) Que el seu contingut sigui, com a mínim, el del model de cartell descarregable des de la pàgina web de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a l'adreça següent: www.sede.agenciatributaria.gob.es, sense perjudici de la utilització de cartelleria i dissenys corporatius propis.

b) Que s'exposi en un lloc visible, fàcilment identificable pels clients.

Disposició addicional tercera. *Règim aplicable a les compensacions financeres de l'Abonament Únic que preveu l'Ordre TRM/910/2026, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Programa de foment del transport públic a través d'un sistema d'Abonament Únic.*

A les compensacions financeres que preveu l'Ordre TRM/910/2026, de 20 de juliol, per la qual s'aprova el Programa de foment del transport públic a través d'un sistema d'Abonament Únic, no els és aplicable la Llei 38/2003, de 17 de novembre, ni és aplicable cap altre requisit establert en altres lleis per a l'obtenció de subvencions.

Com a excepció d'això, són aplicables a les compensacions esmentades les disposicions relatives al procediment de reintegrament que conté el capítol II, títol II, de la Llei 38/2003 de 17 de novembre, així com el règim d'infraccions i sancions que preveu el seu títol IV.

En tot cas, els procediments de gestió de les compensacions financeres esmentades han de respectar els principis de publicitat, transparència, concurrència, objectivitat, igualtat i no-discriminació, eficàcia en el compliment dels objectius fixats i eficiència en l'assignació i la utilització dels recursos destinats a aquesta finalitat.

Disposició addicional quarta. *Compatibilitat amb l'ordenament comunitari.*

1. L'aplicació dels tipus de gravamen en l'impost sobre hidrocarburs que se situen per sota dels tipus mínims que regula la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, per la qual es reestructura el règim comunitari d'imposició dels productes energètics i de l'electricitat, s'ha notificat de conformitat amb el procediment que regula l'article 19 d'aquesta Directiva.

2. L'aplicació de les mesures que recullen els capítols IV i V s'ha d'ajustar al que disposa l'ordenament comunitari en matèria d'ajudes d'Estat.

La plena efectivitat de les ajudes que preveuen els capítols IV i V està vinculada a la seva subjecció a un règim de compatibilitat determinat; a l'establiment d'un marc temporal d'ajudes estatals, o a una decisió de la Comissió Europea que n'autoritzi la compatibilitat amb el mercat interior, o un instrument equivalent.

3. Així mateix, les ajudes que preveu el capítol IV s'han de subjectar a l'article 45 del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març.

Disposició addicional cinquena. *Compensació a la Comunitat Autònoma de Canàries per pal·liar els efectes socioeconòmics de la guerra al Pròxim Orient.*

Amb el precedent del Reial decret 639/2026, de 29 de juliol, pel qual es regula la concessió directa d'una subvenció a la Comunitat Autònoma de Canàries per donar suport al finançament del Pla d'impuls al sector primari canari, el Govern d'Espanya es compromet que l'Estat financi, mitjançant compensació, mesures complementàries que l'Executiu canari pugui activar específicament en el seu àmbit competencial per pal·liar els efectes socioeconòmics de la guerra al Pròxim Orient, atenent la necessitat d'actuar també sobre impostos que només s'apliquen a l'arxipèlag.

Disposició transitòria única. *No consideració de les bonificacions i les ajudes que preveu aquest Reial decret llei per calcular la revisió del preu del transport per carretera.*

Per calcular la revisió del preu del transport en funció de la variació del preu del combustible, de conformitat amb el que preveuen la Llei 15/2009, d'11 de novembre, i l'Ordre FOM/1882/2012, d'1 d'agost, per la qual s'aproven les condicions generals de contractació dels transports de mercaderies per carretera, no es poden considerar les bonificacions i les ajudes extraordinàries i temporals per sufragar el preu del gasoil consumit en el transport per carretera que regulen el Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, el Reial decret llei 18/2026, de 29 de juny, i aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.*

La Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifiquen els apartats 5, 6 i 7 de l'article 1 de la manera següent:

«5. S'entén per criptoactiu la representació digital d'un valor o d'un dret que es pot transferir i emmagatzemar electrònicament, mitjançant la tecnologia de registre distribuït o una tecnologia similar, tal com el defineix l'article 3.1, punt 5, del Reglament (UE) 2023/1114 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2023, relatiu als mercats de criptoactius i pel qual es modifiquen els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 1095/2010 i les directives 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, excepte quan entrin en les categories que enumera l'article 2, apartats 2, 3 i 4, del Reglament (UE) esmentat o compleixin els requisits per ser considerats fons.

6. S'entén per proveïdor de serveis de criptoactius la persona jurídica o una altra empresa l'activitat o el negoci de la qual consisteixi en la prestació professional d'un o més serveis de criptoactius a clients i que està autoritzada a prestar serveis de criptoactius, tal com el defineix l'article 3.1, punt 15, del Reglament (UE) 2023/1114 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2023, quan dugui a terme un o més serveis de criptoactius, tal com els defineix l'article 3.1, punt 16, del Reglament (UE) esmentat, amb l'excepció de la prestació d'assessorament sobre criptoactius a què es refereix l'article 3, apartat 1, punt 16, lletra h), del dit Reglament (UE).

7. S'entén per adreça autoallotjada l'adreça que defineix l'article 3, punt 20, del Reglament (UE) 2023/1113 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2023, relatiu a la informació que s'aporta amb les transferències de fons i de determinats criptoactius i pel qual es modifica la Directiva (UE) 2015/849.»

Dos. La lletra z) de l'apartat 1 de l'article 2 queda redactada en els termes següents:

«z) Els proveïdors de serveis de criptoactius.»

Tres. L'article 13 es redacta en els termes següents:

«Article 13. *Corresponsalia bancària transfronterera.*

1. S'entén per relació de corresponsalia la prestació de serveis bancaris d'un banc en qualitat de corresponsal a un altre banc com a client, incloses, entre d'altres, la prestació de comptes corrents o altres comptes de passiu i serveis connexos, com ara gestió d'efectiu, transferències internacionals de fons, compensació de xecs i serveis de canvi de divises.

El concepte de relacions de corresponsalia inclou qualsevol relació entre entitats de crèdit, entre entitats financeres i entre entitats de crèdit i entitats financeres, amb inclusió de les entitats de pagament, que prestin serveis similars als d'un corresponsal a un client, incloses, entre d'altres, les relacions establertes per a operacions amb valors o transferències de fons o relacions establertes per a operacions amb criptoactius o transferències de criptoactius. En tots aquests supòsits és aplicable el que disposa aquest article.

2. Respecte a les relacions de corresponsalia transfronterera amb entitats clients de tercers països, les entitats financeres han d'aplicar les mesures següents:

a) Reunir sobre l'entitat client informació suficient per comprendre la naturalesa de les seves activitats i determinar-ne, a partir d'informació de domini públic, la reputació i la qualitat de la seva supervisió.

b) Avaluar els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què disposi l'entitat client.

c) Obtenir autorització de la direcció abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària. En els procediments interns de l'entitat s'ha de determinar el nivell directiu mínim necessari per a l'autorització d'establir o mantenir relacions de negocis, que es pot adequar en funció del risc. Només poden tenir assignada aquesta funció les persones que tinguin coneixement suficient del nivell d'exposició del subjecte obligat al risc de blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i que tinguin la jerarquia suficient per prendre decisions que afectin aquesta exposició.

d) Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

e) Dur a terme un seguiment reforçat i permanent de les operacions efectuades en el marc de la relació de negocis, prenent en consideració els riscos geogràfics, del client, o derivats del tipus de servei prestat.

f) Respecte als comptes de transferències de pagament en altres places, assegurar-se que l'entitat client ha comprovat la identitat i ha aplicat en tot moment les mesures de diligència deguda respecte als clients que tenen accés directe a comptes de l'entitat corresponsal i que, a instàncies d'aquesta, poden facilitar les dades d'un client que siguin necessàries als efectes de la diligència deguda.

Les entitats financeres han de modular el grau i la intensitat d'aplicació de les mesures, de conformitat amb un criteri de risc.

2.*bis* Sense perjudici del que estableix l'apartat anterior, en les relacions de corresponsalia transfronterera que impliquin l'execució de serveis de criptoactius amb una entitat client no establerta a la Unió Europea que presti serveis equivalents, els proveïdors de serveis de criptoactius han de comprovar que l'entitat client està autoritzada o registrada.

En tot cas, els proveïdors de serveis de criptoactius han d'actualitzar la informació sobre diligència deguda per a la relació de corresponsalia periòdicament o quan sorgeixin nous riscos en relació amb l'entitat client.

Els proveïdors de serveis de criptoactius han de tenir en compte la informació demanada a fi de determinar, en funció del risc, les mesures adequades que s'hagin d'adoptar per mitigar els riscos associats a l'entitat client.

3. Les entitats financeres no han d'establir o mantenir relacions de corresponsalia amb bancs pantalla. Així mateix, les entitats esmentades han d'adoptar mesures adequades per assegurar que no estableixen o mantenen relacions de corresponsalia amb un banc del qual se sap que permet l'ús dels seus comptes per bancs pantalla.

A aquests efectes, s'entén per banc pantalla l'entitat de crèdit, o entitat que desenvolupi una activitat similar, constituïda en un país en el qual no tingui una presència física que permeti exercir una vertadera gestió i direcció i que no sigui filial d'un grup financer regulat.

4. Les entitats financeres i els proveïdors de serveis de criptoactius no han d'establir o mantenir relacions de corresponsalia que, directament o a través d'un subcompte, permetin executar operacions als clients de l'entitat representada.

5. Quan les entitats financeres i els proveïdors de serveis de criptoactius decideixin posar fi a relacions de corresponsalia per raons relacionades amb la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, han de documentar i registrar la seva decisió.»

Quatre. S'afegeix una nova lletra l) a l'apartat 4 de l'article 45, amb el contingut següent:

«l) Informar sobre l'adequació de les mesures de control intern en els procediments d'autorització de proveïdors de serveis de criptoactius.»

Cinc. Es modifica l'apartat 5 de l'article 52 de la manera següent:

«5. Constitueixen infraccions greus d'aquesta Llei els incompliments que recull l'article 29 del Reglament (UE) 2023/1113 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2023.

Així mateix, es considera infracció greu d'aquesta Llei l'incompliment de les obligacions que estableixen els articles 4 a 24 i 26 respecte dels proveïdors de serveis de pagament i dels proveïdors de serveis de criptoactius del Reglament (UE) 2023/1113 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2023.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret llei 20/2021, de 5 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents de suport per a la reparació dels danys ocasionats per les erupcions volcàniques i per a la reconstrucció econòmica i social de l'illa de La Palma.*

Es modifica el Reial decret llei 20/2021, de 5 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents de suport per a la reparació dels danys ocasionats per les erupcions volcàniques i per a la reconstrucció econòmica i social de l'illa de La Palma, en els termes següents:

U. Es modifica l'article 44 i s'introdueix un nou apartat 12, amb el contingut següent:

«12. Les actuacions finançades amb aquesta subvenció poden ser objecte de subcontractació, d'acord amb el que preveu l'article 29 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, en els termes següents:

a) Es pot subcontractar fins al 100 per cent de l'activitat subvencionada.

b) No és aplicable el que disposa l'article 29.3.b) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, relatiu a l'autorització prèvia de l'activitat subcontractada amb tercers.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 46, amb el contingut següent:

«1. A fi de desplegar les actuacions d'identificació i predicció dels danys a la biodiversitat i al patrimoni natural ocasionats per l'erupció del volcà, i la definició i l'execució de les actuacions necessàries per mitigar-los o restaurar-los, es concedeixen dues subvencions directes, l'una a la Comunitat Autònoma de Canàries i l'altra al Cabildo de La Palma, pels imports màxims que s'estableixen a l'apartat 5, per dur a terme els projectes que es determinin en les resolucions de concessió, en l'àmbit de les actuacions que es preveuen a l'apartat 3.

Les entitats beneficiàries de les dues subvencions són la Comunitat Autònoma de Canàries i el Cabildo de La Palma, sense perjudici que, en tots dos casos, puguin executar els programes i projectes objecte de la subvenció per si mateixes o en col·laboració amb altres entitats públiques o privades. Es pot subcontractar fins al 100 per cent de l'activitat subvencionada. No és aplicable el que disposa l'article 29.3.b) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, relatiu a l'autorització prèvia de l'activitat subcontractada amb tercers.

Aquestes subvencions s'autoritzen atenent el caràcter singular que es deriva de les circumstàncies excepcionals en què s'han d'efectuar les activitats subvencionades i, atès que hi concorren raons d'interès públic que determinen la improcedència de la seva convocatòria pública, a l'empara del que preveu l'article 22.2.b) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret llei 5/2026, de 17 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en resposta als danys causats per diversos fenòmens meteorològics adversos, d'afectació especial a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 35 del Reial decret llei 5/2026, de 17 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en resposta als danys causats per diversos fenòmens meteorològics adversos, d'afectació especial a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, que queda redactat de la manera següent:

«1. Per afrontar les tasques de reconstrucció de les zones malmeses en municipis els habitants dels quals hagin estat desallotjats o evacuats totalment o parcialment o en aquells municipis afectats que es determinin en els termes de l'article 7.2, s'autoritza el Govern per aprovar, mitjançant un reial decret, la concessió directa per part del Servei Públic d'Ocupació Estatal de subvencions destinades a finançar amb 55.573.365 euros la contractació per les corporacions locals afectades de persones desocupades en el marc del programa d'inserció laboral a través d'obres o serveis d'interès general i social, que regulen els articles 41 a 46 del Reial decret 818/2021, de 28 de setembre, pel qual es regulen els programes comuns d'activació per a l'ocupació del Sistema Nacional d'Ocupació.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà.*

El Reial decret llei 7/2026, de 20 de març, pel qual s'aprova el Pla integral de resposta a la crisi a l'Orient Mitjà, queda modificat en els termes següents:

U. S'hi afegeix un article 28 *quater*, amb la redacció següent:

«Article 28 *quater*. *Estudi d'efectivitat i translació de les mesures als mercats d'energia.*

Abans del 31 de novembre, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de publicar un estudi sobre el funcionament dels mercats de distribució i comercialització d'energia, amb una atenció especial a l'evolució dels preus i del grau de competència efectiva en el context de la guerra a l'Iran.

L'estudi ha d'analitzar, en particular, la formació dels preus majoristes i detallistes i qualssevol altres elements rellevants per valorar l'adequació del marc regulador vigent, així com l'eficàcia de les mesures de suport adoptades per alleujar el cost energètic als consumidors finals. Així mateix, l'estudi ha d'incorporar recomanacions relatives a les matèries analitzades i dirigides a garantir el funcionament correcte dels mercats i l'efectivitat de les mesures adoptades.

Als efectes d'aquest article, s'entenen compresos els mercats d'hidrocarburs líquids, incloent-hi el segment de refinació, així com els mercats de gas i electricitat.»

Dos. S'hi incorpora un article 28 *quinquies*, en els termes següents:

«Article 28 *quinquies*. *Seguiment de l'evolució dels preus dels productes alimentaris.*

Sense perjudici de les actuacions que correspongui dur a terme a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en l'àmbit de les seves competències, la Comissió ha de fer un seguiment de l'evolució dels preus dels productes alimentaris mitjançant l'elaboració i la publicació d'un estudi sobre el funcionament i el grau de competència al llarg de la cadena de valor dels productes esmentats i la seva incidència sobre els preus.

L'estudi ha de prestar una atenció especial al context d'increment dels costos energètics i de fertilitzants, i a les mesures fiscals i econòmiques adoptades per contenir-ne la translació als preus finals. Així mateix, l'estudi ha d'incorporar recomanacions relatives a les matèries analitzades i dirigides a garantir el funcionament correcte dels mercats i l'efectivitat de les mesures adoptades.»

Disposició final cinquena. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 7a, 10a, 11a, 13a, 14a, 15a, 18a, 19a, 20a, 21a, 23a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil; legislació laboral, sense perjudici que l'executin els òrgans de les comunitats autònomes; comerç exterior; bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances; bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica; hisenda general i deute de l'Estat; foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica; les bases del règim jurídic de les administracions públiques; pesca marítima, sense perjudici de les competències que s'atribueixin a les comunitats autònomes en l'ordenació del sector; marina mercant; ferrocarrils i transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma; legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, i bases del règim miner i energètic.

Disposició final sisena. *Salvaguarda del rang de disposicions reglamentàries.*

Les previsions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per part d'aquest Reial decret llei poden ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final setena. *Facultats de desplegament.*

El Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final vuitena. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

1. Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorporen parcialment a l'ordenament jurídic espanyol les modificacions de la Directiva (UE) 2015/849 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig de 2015, que afecten els articles 2.1. 3 g) i h); article 3.2.g); article 3.8; article 3.18, 3.19 i 3.20; article 19.*ter* 1) i 2) i article 45.9, efectuades pel Reglament (UE) 2023/1113 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2023, relatiu a la informació que s'aporta amb les transferències de fons i de determinats criptoactius i pel qual es modifica la Directiva (UE) 2015/849.

2. Igualment, mitjançant aquest Reial decret llei es procedeix al compliment dels articles 28.1, 29 i 32 del Reglament (UE) 2023/1113 del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de maig de 2023, relatiu a la informació que s'aporta amb les transferències de fons i de determinats criptoactius, i pel qual es modifica la Directiva (UE) 2015/849.

Disposició final novena. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici del que disposen els apartats següents.

2. L'article 1 entra en vigor el mateix dia de la publicació d'aquest Reial decret llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. La modificació que introdueix l'article 9 en el Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia

renovables, cogeneració i residus, entra en vigor al cap de tres mesos de la seva publicació.

29 de setembre de 2026.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN